

Ikt. sz.: GAB-42/35-4/2023.

GAB-14/2023. sz. ülés
(GAB-35/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági Bizottságának**
2023. október 31-én, kedden 10 óra 45 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szijjártó Péter expozéja</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Szijjártó Péter válaszai</i>	19
<i>További hozzászólás</i>	28
<i>Szijjártó Péter további válaszai</i>	29
<i>A pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló T/5663. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	30
<i>A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló T/5387. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	30
<i>Az egyetemes földgázszolgáltató igazságtalan és méltánytalan számlázási gyakorlatának megszüntetése érdekében a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5419. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	34
<i>Dr. Tóth Bertalan szóbeli kiegészítése</i>	34
<i>Határozathozatal</i>	36
<i>Az üzemanyagok indokolatlan kormányzati adóemelésének megakadályozása érdekében a légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény módosításáról szóló T/5432. számú törvényjavaslat) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	36
<i>Dr. Tóth Bertalan kiegészítése</i>	37
<i>Határozathozatal</i>	38
<i>Egyebek</i>	38
<i>Az ülés berekesztése</i>	38

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5663. szám)
(Kormány - gazdaságfejlesztési miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Uniós napirendi pont!
3. A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/5387. szám)
(Kormány - pénzügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
Uniós napirendi pont!
4. Az egyetemes földgázszolgáltató igazságtalan és méltánytalan számlázási gyakorlatának megszüntetése érdekében a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5419. szám)
(Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Az üzemanyagok indokolatlan kormányzati adóemelésének megakadályozása érdekében a légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5432. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Vajda Zoltán (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke

Barcza Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Molnár Ágnes (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Seszták Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Dávid Ferenc (DK), a bizottság alelnöke

Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke

Erős Gábor (Fidesz)

F. Kovács Sándor (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz)

Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)

Varga Gábor (Fidesz)

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Tordai Bence (Párbeszéd)

Csárdi Antal (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Cseresnyés Péter (Fidesz) Erős Gábornak (Fidesz)

Dr. Seszták Miklós (Fidesz) távozása után Witzmann Mihálynak (Fidesz)

Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) Tordai Bencének (Párbeszéd)

Szatmáry Kristóf (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Dr. Szőke Máté bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter

Szolga József horvát nemzetiségi szószóló

Dr. Zsolnai Aliz főosztályvezető (Gazdaságfejlesztési Minisztérium)

Dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) országgyűlési képviselő

Megjelent

Menczer Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 48 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok mindenkinek! Köszöntöm a bizottság tagjait, miniszter urat, államtitkár urat, illetve a megjelent érdeklődőket.

Képviselőtársaim a szokásoknak megfelelően írásban előre megkapták a mai ülés napirendjét. Kérdezem, hogy ehhez képest van-e bárkinek kiegészítő javaslata. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Akkor kérem, hogy a napirendről most szavazzunk. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottsági ülés igen konstruktívan kezdődik: 16 igen szavazattal, egyhangú döntéssel fogadta el a bizottság a mai ülés napirendjét.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Első napirendi pontként Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása következik. Köszöntöm miniszter urat, illetve Menczer Tamás államtitkár urat is a bizottság ülésén. Miniszter úr legutóbb a kinevezését megelőzően, tavaly májusban járt a bizottságunk előtt, és mivel éves beszámolóról beszélünk, de miután a tavalyi év nem volt teljes év, az idei év meg egy nagyon izgalmas, sok érdekes eseményt és fájdalmas eseményt is hozó időszakkal kezdődött, és aztán a nyár végén folytatódott, ezért most kivételesen arra is szeretném kérni miniszter urat, hogy a bizottság tagjait a legfrissebb fejleményekről is tájékoztassa, amennyiben erre módja és lehetősége van.

A meghallgatás a szokásoknak megfelelően történik, tehát elsőként természetesen miniszter úr kap arra lehetőséget, hogy expozéjában beszéljen az elmúlt időszak eseményeiről, utána képviselőtársaimnak lesz lehetősége arra, hogy egy körön belül kérdéseket tegyenek fel miniszter úrnak, illetve véleményt mondjanak az elhangzottakról. Utána azt kérem majd miniszter úrtól, hogy az elhangzott kérdéseket követően válaszoljon képviselőtársaim kérdéseire.

Miniszter úr, öné a szó!

Szijjártó Péter expozéja

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget a beszámolásra. Elnök úr iránymutatásának megfelelően igyekszem az idei esztendőről is, sőt inkább arról néhány gondolatot mondani önöknek.

Azt gondolom, az nem túlzás, ha kijelentjük, hogy a hidegháború lezárását követően eltelt időszak egészét tekintve most van a legrosszabb formájában a globális biztonság, ha egyáltalán a biztonság szó használata itt még indokolt lehet, semmiképpen sem leíró módon. Ebben a rossz és egyre romló globális biztonsági helyzetben mi egy olyan földrajzi helyzetben vagyunk, hogy két irányból is ér minket rendkívüli biztonsági típusú megpróbáltatást jelentő kockázat: keletről szomszédosak vagyunk Ukrajnával. Az Ukrajnában zajló háború negatív hatásait Magyarország az elsők között érzi meg, folyamatosan, és itt természetesen nem kizárólag a több mint egymillió hozzánk menekülő ember ellátásáról, az általuk jelentett személyes és családi tragédiákkal való szembesülésről beszélek, hanem arról, hogy ennek a háborúnak az Európát sújtó nagyon komoly gazdasági hatásai - természetesen a földrajzi közelség miatt - Magyarországot is nagymértékben sújtották, illetve sújtják.

És közben ennek a háborúnak az európai „kezelése” - és itt megint idézőjelbe kell tennem a kezelése szót - sajnos előidézett egy olyan helyzetet, amely a magyar gazdaság struktúrájától függetlenül, kívülről jövő hatások keretében állította a magyar gazdaságot rendkívüli kihívások elé, ugyanis az energiaárak, az infláció és az élelmiszerárak egekbe emelkedése nem egy, a magyar gazdaság struktúrájából fakadó jelenségsorozat volt, hanem annak kiváltó oka egyértelműen rajtunk kívül áll, és ez a háborúban és az arra adott szankciós válaszokban keresendő.

Ezzel gyakorlatilag, ha visszatekintünk, mondjuk, az elmúlt három és fél, négy esztendőre, akkor azt látjuk, hogy ez mindenképpen egy különleges, kivételes időszak abból a szempontból is, hogy korábban az még nem fordult elő, hogy ennyire rövid idő alatt kétszer álljon a feje tetejére a világgazdaság. Három és fél, négy esztendőn belül a világgazdasági status quo kétszer bomlott meg, és mind a két esetben egy nem gazdasági típusú válság okozta a világgazdasági fejre állást: először egy világméretű egészségügyi vészhelyzet gyűrűzött be a gazdaságba, majd pedig a háború jelentette sokk okozta a világgazdaság drámai megváltozását. Tehát gyakorlatilag azt sem túlzás kijelenteni, hogy három és fél, négy esztendőn belül kétszer lehettünk tanúi egy új világgazdasági korszak megszületésének. És nem tudom, van-e valaki olyan helyzetben, hogy mondjuk, ki tudná zárni a következő viszonylag rövid időszakban egy újabb hasonló folyamat beindulását - ezt nem tudjuk. Az biztos, hogy egy új világrénd van kialakulóban. Azt, hogy ennek mi lesz a végeredménye, ma még valószínűleg senki nem tudja megmondani. Az biztos, hogy rendkívüli megpróbáltatások elé állítja a világ országait, a világpolitika és a világgazdaság szereplőit.

Ugyanakkor azt tudom mondani önöknek, hogy ha a 2022-es magyar gazdasági évet nézzük, az az esztendő három olyan rekord megdőlésével járt, amely három tényező egy nemzetgazdaság működését alapvetően le tudja írni, karaktert tud neki adni. A tavalyi esztendőben megdőlt az exportrekord, megdőlt a beruházási rekord és megdőlt a foglalkoztatási rekord is. Ezek tények. Ez nem politikai megállapítás, ez tény. Szerencsére a gazdaságban vannak számok, amelyekben, hacsak a matematikai szabályait illetően nem tudunk megállapodni abban, hogy kettő nagyobb, mint egy, akkor nagyon nem lehet vita. A tavalyi esztendőben 142 milliárd eurónyi exportot állított elő a magyar gazdaság; ez a világon a 34. legnagyobb exportvolumen volt. Tehát itt nem egy főre vetített dologokról beszélek, mert az ilyen mesterséges statisztikákat annyira nem szeretem; volumenekről beszélünk: a 34. legnagyobb exportteljesítményt nyújtottuk úgy, hogy közben a 95. helyen állunk a világon. A beruházások tekintetében tavaly a hozzánk tartozó Beruházási Ügynökség 6,5 milliárd eurónyi magyarországi beruházásról állapodott meg. Soha korábban egyetlen esztendő leforgása alatt ennyi beruházás Magyarországra - kormányzati beruházásösztönzési rendszeren keresztül - nem érkezett. Tehát 6,5 milliárd euró. Közben pedig a foglalkoztatás is rekordot döntött. Mindezeknek az alapját a beruházások jelentik, tehát a beruházási rekord hozza magával a munkahelyteremtést és a gazdasági teljesítmény növekedését.

Amit pedig az idej esztendőről tudok mondani önöknek, az az, hogy mind a beruházások, mind az export tekintetében már most biztosra vehetjük új nemzetgazdasági rekordok megszületését. A beruházások tekintetében, ugye, eddig a legmagasabb a 6,5 milliárd euró volt tavaly. Tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy az idej esztendőben 13 milliárd euró lesz az a beruházási volumen, amely a beruházásösztönzési rendszeren keresztül Magyarországon meg fog jelenni. 13 milliárd euró. Ez azt jelenti, hogy a 2023. évben, ami mindenfajta világgazdasági és világpolitikai nehézségektől terhelt esztendő, meg tudjuk duplázni az eddigi rekordunkat. S emellett, a mostani tendenciákat nézve, nagyjából 160 milliárd euró körülire lesz tehető a magyar exportteljesítmény. Én konzervatívabban számolok:

150 milliárd euró fölött lesz, ami azt jelenti, hogy itt is egy, valahol 6-10 százalék közötti exportteljesítmény-növekedés jön létre az idei esztendőben a tavalyi rekordhoz képest.

Idén a beruházásösztönzési rendszerünk 214 beruházás Magyarországra hozataláról állapodott meg, ez 19 ezer új munkahelyet jelent. A legtöbb beruházás Kínából, a második legtöbb Németországból, a harmadik legtöbb pedig az Egyesült Államokból érkezik, tehát egy kiegyensúlyozott beruházásösztönzési politikáról lehet beszélni. Ha azt a kérdést tesszük fel, hogy mi játszotta talán a legfontosabb szerepet abban, hogy a két gazdasági válság és a világgazdaság kétszeri fejre állása dacára is a magyar gazdaság tavaly és idén is rekordokat tud dönteni a beruházások és az export szempontjából, akkor ha röviden kellene válaszolnom, azt mondanám önöknek, hogy ez azért volt lehetséges, mert sem a Covid, sem a háború jelentette gazdasági válságok közepette sem adtuk fel azt a gazdaságpolitikai stratégiánkat, amely mellett 2010-ben köteleződünk el, amely, ugye, egy munkaalapú gazdaság megteremtésére vonatkozik, és amely a beruházásokat és a munkahelyteremtést támogatja. Emlékezhetünk azokra a parlamenti vitákra - az itt ülő képviselőtársaim közül szerintem mindenki képviselő volt már a 2022-es választás előtt is, tehát emlékezhetnek azokra a vitákra -, amelyeket a Covid alatt vívtunk meg. Én magam is ott személyesen vívtam önökkel, amikor arra próbáltak rábírn minket, hogy az állam rendelkezésére álló költségvetési forrásokat szociális alapon, a mindenképpen úgyis kialakuló tömeges munkanélküliség kezelésére fordítsuk, mi pedig ragaszkodtunk ahhoz, hogy a munkanélküliség finanszírozása helyett annak megelőzésére fordítsuk az állami forrásokat. Emlékeznek rá, ennek keretében indítottuk el 2020-ban, majd folytattuk '21-ben a magyar gazdaság történetének egyik legrobosztusabb beruházásösztönzési programját, amelynek keretében azt az ajánlatot tettük a magyarországi vállalatoknak, hogy a beruházásuk felét kifizetjük abban az esetben, ha vállalják, hogy nem bocsátanak el senkit.

Ennek nyomán, ennek a bizonyos versenyképesség-növelő támogatási programunknak a keretében 1159 vállalat összesen 801 milliárd forintnyi beruházást hajtott végre a Covid által sújtott időszakban. Ehhez kaptak összesen 304 milliárd forintnyi támogatást, és megmentettek 253 ezer munkahelyet, és ezáltal Magyarország egy olyan büszkeségre tett szert, hogy a Covid után több ember dolgozott, mint előtte, miközben a világgazdaságból érkező hírek gyárbezárásokról, tömegessé váló munkanélküliségről és vállalati csődökről szóltak.

És most is, amikor a háború nyomán világossá vált, hogy a világgazdaság a fejére áll, hogy rendkívüli kihívásokkal kell szembesülnünk, akkor szintén megvívtuk ezeket a vitákat, hogy mit tegyünk. És mi úgy döntöttünk, hogy azonosítván a legfontosabb vállalati működési problémát, amely az energiaköltségek megnövekedéséből fakadt, egy hosszú távú megoldást kínáltunk, és gyármentő programot indítottunk, amely gyármentő program keretében a vállalatoknak pénzügyi támogatást biztosítunk ahhoz, hogy az energiaellátásuk nagy részét a saját kezükbe vegyék; a megújuló energiaforrások tekintetében összesen 143 vállalat 400 milliárd forintnyi beruházást hoz most létre, amelyhez 150 milliárd forintnyi támogatást biztosítottunk, és ezáltal 69 ezer munkahelyet sikerült megvédeni. Tehát ezek a számok; szeretném még egyszer aláhúzni, elnök úr, hogy mind az export, mind a beruházások tekintetében az idei esztendőben meg fog dőlni a nemzetgazdasági történelmi rekord.

És mivel továbbra is azt gondoljuk, hogy a beruházások jelentik a kulcsot, ezért szeretném tájékoztatni tisztelt képviselőtársaimat arról, hogy milyen változtatásokat léptettünk, illetve léptetünk életbe a beruházásösztönzési rendszerünkben.

Először is, a megújulóenergia-termeléshez kapcsolódó beruházási költségek esetében a beruházási volumen 50 százalékáig elszámolhatóak a költségek. Ez tehát azt jelenti, hogy ha egy vállalat a kapacitásbővítéséhez, illetve a technológiai fejlesztéséhez

hozzátesz egy, a megújuló energia felhasználásához szükséges beruházási elemet, akkor annak a felét támogatásként megkapja.

Emellett döntés született arról, hogy a létszámtartási kötelezettség esetében - hiszen amikor a kormány támogatást ad egy beruházáshoz, akkor a magyar munkahelyek megteremtése és megvédése az egyik legfontosabb szempont - a munkahely kötelező megtartása kerül előírásra minden készpénztámogatási szerződés esetében, illetve egyedi kormánydöntési támogatás esetében, ezért nemcsak a vállalatnál alkalmazásban állókat, hanem a duális szakképzés keretében a vállalatnál foglalkoztatott fiatalokat is bele lehet számolni ebbe a létszámba.

Döntés született arról is, hogy a kutatás-fejlesztési beruházásokhoz szükséges támogatások esetében már nemcsak a nagyvállalatok, hanem a száz főt foglalkoztató középvállalatok is jogosultak lesznek a támogatásra, és emellett, kihasználván az európai jogszabályi változásokat, innentől kezdve a mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó kutatás-fejlesztési beruházások támogatására is lehetőség nyílik, és annak érdekében, hogy a vállalatoknak a lehető legkisebb mértékben kössük le a forrásait, hogy azokat a működéshez tudják használni, ugyanakkor mégis biztosítsuk az állami források biztonságát, 120-ról 100 százalékra csökkentettük a biztosítéki rendszer keretében lekötött vállalati forrásokat.

Csökkentettük a beruházási támogatáshoz való hozzáférés esetében a minimális beruházási összeget is: 11 megyeszékhelyen maradt a 10 millió eurós beruházási küszöb. A többi megyeszékhelyen és minden járási központban ezt 5 millió euróra csökkentettük, minden más településen pedig már 3 millió eurós beruházástól kezdve igényelhető ez a beruházási támogatás.

Emellett pedig, tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy az Európai Unióban harmadik tagorszádként - Spanyolországot és Németországot követően - bevezettük a nulla nettó kibocsátásra való átálláshoz szükséges beruházások támogatási programját, ami azt jelenti, hogy 350 millió euróig európai uniós notifikációs eljárás nélkül adhatók beruházásösztönzési támogatások.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat arról is, hogy az elmúlt évek beruházási stratégiájának egyik fókuszja az volt, hogy a keleti és a nyugati országrész közötti beruházásvonzó különbség felszámolása érdekében tegyünk lépéseket. Önök az elmúlt időszakban figyelemmel követhették a debreceni, a nyíregyházi, a miskolci térségbe érkező beruházások jelentős mértékű növekedését. Azt gondolom, hogy mostanra nem túlzás annak kijelentése, hogy a keleti és a nyugati országrész beruházásvonzó képessége kiegyenlítődött.

Fontos, hogy a következő időszakban a déli országrészre fókuszáljunk, ezért a szegedi térség és Baranya megye esetében is ipari parkok kijelölésére került sor annak érdekében, hogy ezeknek a térségeknek a beruházásvonzó képességét meg tudjuk növelni.

Összefoglalva, elnök úr, én azt gondolom, hogy egy ország biztonsága alapvetően három pilléren nyugszik: a fizikai biztonságon, a gazdasági biztonságon és az energiabiztonságon.

Ezért Magyarország a jövőben is mindent elkövet annak érdekében, hogy a fizikai biztonságunk javuljon azzal, hogy a szomszédunkban legyen minél előbb béke. Mindent el fogunk követni annak érdekében, hogy a gazdaság növekedési pályán történő tartásához szükséges beruházásokat idevonzzuk Magyarországra, és továbbra sem vagyunk hajlandók politikai kérdésként tekinteni az energiaellátás biztonságára.

Mindaddig, amíg nem oldják meg, hogy kőolajat vagy földgázt szatyorban vagy hátizsákban lehessen szállítani, addig a realitás az, hogy onnan lehet energiahordozókat venni, ahonnan vezetékek jönnek Magyarországra, és ennek a nem túl bonyolult ténynek a feladását az energiapolitikánkban továbbra sem szeretnénk

elkövetni. Ebben a három tekintetben tehát a Magyarország biztonságához szükséges lépéseket a kormány eddig is megtette, és elkötelezett arra, hogy ezután is megtegye.

Tisztelt Elnök Úr! Állok a bizottság tagjainak rendelkezésére minden létező kérdés vonatkozásában. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselőtársaim következnek a hozzászólásokkal. *(Jelzésre:)* Elsőként Tordai Bence képviselő úr kért szót. Öné a szó!

Kérdések, hozzászólások

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a beszámolót, miniszter úr. Tegnap szünetésnapja alkalmából szeretnék jó egészséget kívánni, és azzal lepelem meg, hogy a kérdéseimben tartom magamat a bizottság tematikájához, és általában az értékalapú külpolitikáról, vagy a háborús bűnösökkel való barátkozásról és hasonlóról nem fogom most kérdezni. Attól az elefánt még itt van velünk a szobában, de akkor maradjunk a külgazdasági kérdéseknél!

Az első általános kérdéskör a beruházások idevonzásának a filozófiája. Miniszter úr nagyon büszke ezekre a rekordokra. Nyilván számszerűen tényleg jól néznek ki, de hogy viszonyulnak ezek ahhoz a megközelítéshez, ami most Európában általánossá vált, hogy a derisking elvét követve minél inkább próbáljuk magunkat függetleníteni a kockázatos partnerektől, és ezalatt nemcsak Oroszországot értjük, hanem például Kínát is, amely első a hazai beruházások sorrendjében.

A másik általános kérdés, hogy ezek csupa zöldmezős beruházások; hatalmas, több száz hektáros mezőgazdasági művelésű területek vagy természeti területek válnak ilyen ipari parki fejlesztések áldozatává. Miniszter úr, hogy érzi, hogy ez mennyire van összhangban egyrészt a már hatályos termőföldvédelmi törvénnyel, másrészt a most tárgyalás alatt lévő magyar építészeti törvénnyel, amely éppen arról szól, hogy a zöldmezős beruházásokat el kéne felejteni a 2020-as években? Tehát az ökológiai és a klímaválság közepette sokkal szerencsésebb volna, finoman fogalmazva, hogyha barnamezős beruházásokat, rozsdáövezetek rekultivációját vinnénk véghez az ilyen beruházások alkalmával.

A másik kérdéskör az az atomenergia, hiszen miniszter úr felel ezért a területért is. A paksi bővítés a szakterülete, de azért egy futó kérdés erejéig Paks I.-gyel kapcsolatban is, ha már itt energiabiztonságról szó esett, ejtsünk szót! Felmerül, hogy a 12. szankciós csomagban nukleáris energiára vonatkozó tételek is lesznek, tehát lehet, hogy az EU úgy dönt, hogy a Roszatommal semmilyen módon nem lehet majd üzletelni a tagállamok számára.

Látjuk azt, hogy más országok már készülnek a fűtőelemek betárolásával erre az időszakra. Az volna a kérdésem, hogy a Paks I. üzemeltetéséhez mennyi fűtőelem van általában tartalékban; mennyi az, ami most rendelkezésre álló készlet? És az ezzel kapcsolatos tervek esetleg ennek az emelésére irányulnak-e vagy sem?

Paks II.-t illetően egyrészt szeretném megkérdezni, hogy a frissített előzetes biztonsági jelentésének a vizsgálata hogyan áll; ugye, ez lenne a végleges létesítési engedélynek az alapja, amelyet még nem sikerült megszerezni.

Szeretném megkérdezni azt is, hogy a Gazprombank helyett valóban a VEB bank lett-e az orosz hitelmegállapodásban eljáró pénzügyi ügynök, avagy sem.

Továbbá a részleges és korlátozott létesítési engedélyben szereplő visszatartási pontok közül eddig hánytal kapcsolatban nyújtott be megfelelő, az Országos Atomenergia Hivatal által utólag jóváhagyott dokumentációt a Roszatom, és melyek voltak ezek a pontok? Illetve, ha a Roszatomnak nem sikerül a történet végén benyújtania egy európai szabályoknak megfelelő engedélykérelmet - ahogy, ugye,

Finnországban sem sikerült nekik egy hasonló projektben -, akkor ki viseli az eddig elvégzett munkáknak a pénzügyi kockázatát és költségeit?

Ehhez kapcsolódóan miniszter úr korábban úgy nyilatkozott, hogy az a pont, amikortól már visszafordíthatatlanná válik és csak a Roszatom technológiájával lenne megvalósítható a Paks II. beruházás, az 2024 vége környékén jön el, amikor a vasbeton alapozás is megkezdődik. A Roszatom képviselői ugyanakkor ezt cáfolták, és egy sokkal korábbi, talán idén év végi időpontra utaltak. Ezzel kapcsolatban kérdezem, hol van a point of no return.

Illetve nem Paks II., hanem Paks III. és Paks IV. néven emlegetik, de felmerül időről időre, hogy kis méretű moduláris atomerőművekben is gondolkodnak. Valóban vannak-e ilyen előrehaladott tárgyalások? Az államtitkár úr a válaszában - illetve államtitkár asszony, és egy másik minisztérium, de mindegy (*Derültség.*) -, egy minisztériumi válaszban több más ország hasonló irányú törekvéseinek megerősítéséről kaptunk hírt, de hogy Magyarország valóban ilyen SMR reaktorokban gondolkodik-e, arról nem tudunk pontosan, és hogy ezek kiváltanák-e Paks II.-t, vagy esetleg párhuzamosan gondolják ezeknek a telepítését.

A harmadik kérdéskör pedig az akkumulátorgyárakkal kapcsolatos. Általában - és akkor nem tudom az elvi élű kérdéseket teljesen megspórolni - miniszterelnök úr is és ön is, miniszter úr, rendszeresen felhőborodik azon, ha esetleg más országok, partnereink nem tekintik teljes értékű demokráciának Magyarországot. Akkor ez nyilván egy tökéletesen működő demokrácia. Azt szeretném kérdezni, hogy ebben a nagyon jól működő demokráciában a helyi lakosságnak milyen lehetőségei vannak, hogy ha egy odatelepítendő, például akkumulátorgyárral szemben erős ellenérzéseket táplál, ezt a döntéshozatali eljárásban hogyan tudná hatékonyan és demokratikus módon becsatornázni.

Illetve készült egy akkumulátorstratégiája a kormánynak, és az uniós előírások szerint egy stratégiai környezeti vizsgálatot kellett volna ehhez társítani. Ilyen, ugye, nem született, nem mérték fel azt, hogy ha valóban akkumulátor-nagyhatalommá - vagy más megfogalmazásban: akkumulátorgyarmattá - teszik Magyarországot, annak milyen környezeti, és tegyük hozzá, gazdasági, társadalmi nem kívánt mellékhatásai lehetnek. Tervezik-e akár utólag - miután látjuk, hogy ez az akkumulátorstratégia megvalósulófélben van -, hogy egy ilyen környezeti stratégiai vizsgálatot elkészítenek?

Szintén szeretném megtudakolni, hogy miniszter úr tudomása szerint hogy áll a CATL debreceni beruházása ellen Jávor Benedek által a vízkeret irányelvre hivatkozva benyújtott vizsgálati eljárás az Európai Bizottságban. Vannak-e arról információik, hogy indul-e a magyar kormány ellen kötelezettségszegési eljárás ez ügyben, vagy sem?

A végén pedig már csak arra vagyok kíváncsi, hogy milyen volumenben, milyen számban, milyen területekre vagy akár milyen darabszámban és pontosan mely településekre, városokra terveznek újabb akkumulátorberuházásokat, akár gyárakat, akár hulladékfeldolgozó üzemeket ráereszteni. Köszönöm szépen, ha válaszol a kérdéseimre.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Barcza Attila alelnök úr következik. Öné a szó, alelnök úr.

BARCZA ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm miniszter urat, és köszönjük szépen a beszámolót.

Miniszter úr a beszámolójában azzal kezdte, hogy a 2022-es export-, beruházási és foglalkoztatási eredményeinket ismertette, amire, azt gondolom, mindannyian büszkék lehetünk. Én úgy látom, három fő oka van, hogy ezeket az eredményeket hozni

tudja Magyarország. Ki kell azt mondani, hogy mind a három fő tématerületet az ellenzék évek óta, hosszan, következetesen támadja vagy pedig támadta.

Én azt gondolom, ennek az első fő oka, hogy ilyen sikeresek tudunk lenni ebben a nehéz és változó gazdaságpolitikai és geopolitikai helyzetben, az, hogy bátran meglépte Magyarország a keleti nyitás politikáját, azt a politikát és azt a hozzáállást, miszerint arra törekszik Magyarország, hogy lehetőség szerint minden országgal jó kapcsolatot alakítson ki, és növelje a gazdasági együttműködés lehetőségét. Én azt gondolom, hogy ebben nagyon jó úton járunk, és ezen kell továbbhaladni. Elhangzott itt Kína. Azt gondolom, a világ vezető hatalmaival szemben nem ellen kell állni, hanem törekedni kell a jó gazdasági együttműködésre.

A második fő oka ennek véleményem szerint az, hogy biztonságos ország vagyunk, és a biztonságot manapság nem adják ingyen. Ennek a biztonságnak az egyik fő eleme 2015-ben indult, amikor következetesen, mondhatjuk azt, hogy szinte mindenki ellen Európában, kiálltunk Magyarországgal a migráció támogatása ellen, és egy olyan határvédelmet tudtunk megvalósítani, amely azóta is megvédi a magyar embereket, a magyar emberek biztonságát. Ezért hazánk jelenleg egy olyan biztonságos gazdasági környezet, amiben a külföldi befektetők potenciált látnak, és bátran hozzák ide a beruházásaikat.

A harmadik fő oka és harmadik lába, ami szintén sok támadást kap, gondolhatunk itt a HEPA-ra vagy arra a beruházásösztönzési rendszerre, amit miniszter úr ismertetett. Azt gondolom, itt ne tántorodjunk el a miatt a sok támadás miatt, amikor kiszámítják, hogy egy-egy munkahely megőrzése forintosítva mennyibe került, hiszen jó a fő irány, és ezekkel a lehetőségekkel olyan gazdasági előrelépést tudunk tenni, amellyel a volumenünk és hazánk gazdasága erősödni tudott, és amelyet stabilizálni tudtunk.

A változásokat, amelyeket miniszter úr elmondott, a magam részéről üdvözlöm és nagyon jónak tartom, hiszen a magyar cégek és az itt működő vállalkozások számára a megváltozott környezetben ezek a rugalmas intézkedések - gondolok itt a beruházási összegek csökkentésére - mind jó lehetőséget teremtenek.

Szeretném megköszönni azt, hogy miniszter úr a munkája során következetesen - és az egész Külügyminisztérium minden kollégája - kiáll a magyar érdekért; kiáll a magyar érdekért, ha Kárpátaljáról van szó, kiáll a magyar emberekért akkor, ha bármilyen katasztrófa vagy háborús helyzet miatt az állampolgárainkat külföldről haza kell hozni; és kiáll a magyar érdekért Brüsszelben. Mert Brüsszelben bizony most is ki kell állni a békepárti álláspontért, ki kell állni a migrációs álláspontért, még azon az áron is, hogy ha ezekben engednénk, talán könnyebben megkapnánk a nekünk járó forrásokat, amelyeket teljesen egyértelműen politikai okokból tartanak vissza.

S végezetül szeretném, szeretnék megköszönni azt a munkát, amelyet Sopronban és térségében végzett a Külügyminisztérium; gondolok itt a határhelyzet rugalmas kezelésére, amely sok soproni számára könnyítette meg a munkába járás lehetőségét, és azokra a támogatásokra, amelyeket Sopron és térsége vagy akár az ott, nálunk működő cégek kaptak. Köszönöm szépen, és továbbra is sok sikert és jó munkát kívánok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Csárdi Antal képviselő úr következik. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Én is köszönöm szépen a beszámolót. A kérdéseim két csoportba tartoznak. Egyrészt az akkumulátorstratégiával összefüggésben vannak kérdéseink, a másik pedig kicsit általánosabb, gazdaságpolitikai típusú kérdéscsokor.

Értelemszerűen, amikor akkumulátorstratégiáról és a gyakorlatilag most már heti rendszerességgel bejelentett újabb és újabb, az akkumulátorstratégiához kapcsolódó beruházásokról beszél, akkor fölmerül az az alapvető kérdés, hogy összesen mekkorára kívánják bővíteni Magyarország akkumulátorgyártó kapacitását. Van-e egy felső határ? Merthogy tudnunk kell, összesen mekkora víz- és energiaigénnyel számolnak ezzel kapcsolatban; milyen módon, milyen forrásokból tervezik ezt kielégíteni; a vízellátás érinti-e bármilyen módon a karsztvízbázisunkat - ahogy Tatán egyébként érinti -; nagyságrendileg mekkora állami támogatásokat terveznek kifizetni még a hazánkba települő akkumulátorgyáraknak?

A nemzeti akkumulátor-iparági stratégia 2030: tudomásunk szerint nem készült el a stratégia környezeti vizsgálat, biztosan mondhatjuk, hogy sem a Magyar Akkumulátor Szövetség, sem az Energiaügyi Minisztérium nincs ennek birtokában.

Hogy fordulhatott elő, hogy a törvények szerint is kötelező környezeti hatáselemzés nélkül kezdődött meg az iparági fejlesztés? Számíthatunk-e rá, hogy ezt a súlyos hiányosságot pótolják, mielőtt a miniszter úr újabb akkumulátorgyárakat jelentene be a jövőben? Hajlandó-e végre a kormány figyelembe venni az ország ökológiai eltartóképességének a korlátait az iparfejlesztés tervezése során?

És nem utolsósorban: a nyilatkozataiban miniszter úr azt hangsúlyozza, hogy az európai uniós környezetvédelmi előírásokat maximálisan be kell tartani a már működő akkumulátorgyáraknak. A valóság ehhez képest pedig az, hogy jól látjuk a folyamatosan kiderülő szennyezéseket, a talajvízbe kerülő NMP-t, a súlyos üzemi baleseteket, az akkreditációval nem rendelkező katasztrófavédelmi laborokat, a veszélyes akkumulátorhulladék-tárolást vagy épp a természetvédelmi területek sérülését, esetenként megsemmisítését. Ennek ellenére a kormányzati többség számtalan alkalommal leszavazta a szankciók szigorítására vonatkozó javaslatainkat. Mi erről a véleménye miniszter úrnak? Mert a gyakorlat mégiscsak azt mutatja, hogy az elmúlt néhány hónapban gyakorlatilag, stílszerűen úgy tudom mondani, hogy ipari méretekben kezdtek el leépíteni a környezetvédelmi hatóság jogköreit, erejét, és ezzel összefüggésben láthatóan nem megoldott a már működő akkumulátorgyárakból kikerülő selejtek biztonságos kezelése és ártalmatlanítása sem. Gondoljunk csak a bátonytenyerei, a szigetszentmiklósi tragikus üzembalesetekre vagy a szabálytalanul tárolt hulladéktengerre.

Egyetért-e miniszter úr azzal, hogy amíg nem tudja a kormányzat garantálni, hogy valóban a legszigorúbb szabályozási környezetet teremti meg, addig ezeket a fejlesztéseket le kell-e állítani, mit gondol?

Miniszter úr pontosan ugyanúgy, mint ahogy itt a teremben ülők minden szereplője, tisztában van azzal, hogy az elszennyezett területek rekultivációja egészen súlyos összegeket emésztene föl, hogyha rekultivációra egyébként tisztességesen elkülönítenék a forrásokat.

Érdeemes megnézni, hogy a múltban történt szennyezések többségükben a mai napig nem lettek helyrehozva, és ezek a hiányosságok jellemzően egyébként forráshiányból fakadnak. Azt gondolom, hogy amikor az akkumulátorstratégiákról beszélgetünk, akkor ezekre a kérdésekre szükség van.

A másik ága a kérdéscsokornak, amit összegyűjtöttem miniszter úr számára, általánosabb megközelítésű és Magyarország működő gazdaságpolitikájával van összefüggésben.

Gyakorlatilag egy mondatban összesűrítendő az ezzel kapcsolatos kérdés: miért a külföldi tőke korlátlan bevonására és kiszolgálására teszik fel Magyarország jövőjét? Azért érdekes a kérdés, mert a rendszerváltás óta a Bajnai-kormányig gyakorlatilag ez volt a kormányok politikája, és meggyőződésem, hogy illúzió az, hogy ez majd felemel

minket. Az LMP szerint ez a gazdaságpolitika a felemelés helyett zsákutcákba vitte az országot.

Ez azért is érdekes kérdés, mert ellentétben a hétköznapi gyakorlattal, mi még emlékszünk arra, hogy 2010-ben a Fidesz még ennek az ellenkezőjét ígérte: a hazai ipar, a hazai gazdaság megerősítését; nem mellesleg ma is folyamatosan szuverenitásról beszélnek, ami nincs összhangban azzal a multipártisággal, ami jellemzi a magyar gazdaságpolitikát.

A kérdés azért jogos, mert Magyarországon a külföldi tőke aránya túl magas, extrém magas, 50 százalék feletti. Ha minden beharangozott akkumulátorberuházás megvalósul, akkor ennek az aránya elérheti a 60 százalékot, márpedig az extrém magas arány extrém kiszolgáltatottságot jelent a multitőkének és a turbulens globális gazdaságnak. A kérdés az, hogy miért nem a hazai gazdaságot támogatják. Miért nem fektetnek arányaiban ugyanennyi pénzt a hazai kis- és középvállalatokba? Ezekből értelemszerűen lehetne utána magyar nagyvállalat is, de jelen pillanatban gyakorlatilag minden beruházás külföldi gazdasági érdeket képvisel, és szerintem a lítiumakkumulátor gyártása tökéletesen megmutatja, nagyon plasztikusan tudja bemutatni, hogy ez miért is van így.

Nézzük meg: a lítiumnak mint nyersanyagként körülbelül a 70 százaléka a világban kínai tulajdonban van. A szintén lítiumion-akkumulátorok gyártásához szükséges kobalt hasonló arányban kínai kézben van, és érdekes, hogy a magyar akkumulátorstratégia egyetlenegy percet sem foglalkozott az egyébként sokkal kevesebb ritkafémet igénylő technológiákkal, gondolok itt például a nátriumionos akkumulátorokra. A kérdés az, hogy miért nem terveznek ennél hosszabb távra.

Értem én, hogy a beruházások jövőre kell hogy megemeljék a GDP-t, de a helyzet az, hogy ha ezt nem fenntartható módon teszik, akkor a hazai kiszolgáltatottság gazdaságilag növekedni fog, és ha a hazai kiszolgáltatottság növekedni fog, az nem fenntartható. És azt gondolom, ebben miniszter úrral talán nincs vitánk.

2009 óta miért nem növelték a tudásintenzív, azaz magas hozzáadott értékű munkahelyek számát Magyarországon? Magyarországon ez extrém alacsony, 13 százalék. Azt mondja, hogy munkahelyteremtésről beszélünk, de pontosan tudjuk, hogy az az akkumulátorstratégia, ami gyakorlatilag a magyar gazdaságpolitika zászlóshajója, túlnyomórészt egyébként vendégmunkások bevonásával számol, márpedig azért, mert Magyarországon nincs annyi szabad munkaerő, amennyi ezeknek az üzemeknek a működéséhez szükséges. Ez viszont azt is jelenti, hogy egy olyan iparágat akarunk itt meghonosítani és akarunk benne egyébként világvezetők lenni, amelynek a környezetterhelése rendkívül magas, a környezetszennyezés mértéke rendkívül magas, és nem rendelkezünk sem alapanyagokkal, sem kellő munkaerővel, ahelyett, hogy a tudásközpontú iparágakban próbálnánk meg a magunk versenyelőnyét megteremteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Riz Gábor képviselő úr következik. Öné a szó, képviselő úr.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon szépen köszönöm a tájékoztatót. Úgy gondolom, hogy akkor tud az ember igazán hiteles lenni, ha személyes példával kezdi a tájékoztató értékelését úgy a minisztériumra, mint a miniszter személyére vonatkozóan, és a magam vonatkozásában három dolgot engedjenek meg, hogy e tekintetben említsek!

Az egyik mindjárt az, hogy Ózd az elmúlt időben sajnos több olyan alkalommal szerepelt a krónikákban, amikor gyárbezárás volt, meghatározó cég zárt be és ment el a városból. A minisztérium nem késlekedett, és nagyjából pár héten belül bejelentette

az új befektetőt, aki a megüresedett helyre potenciális befektetőként meg tudott jelenni, és állami támogatás segítségével azóta is dolgoznak már, köszönik szépen. Ilyen a Johnson helyére érkezett Neutrik, illetve az ABB helyére érkezett a Wellis, amelyik nemzetközi szempontból is elismert és ismert hazai gyártó, és amely a tengerentúlra is termel.

A miniszter úr személyére vonatkozóan pedig egy dolgot engedjenek meg nekem: egy ózdi honpolgár rekedt kint az izraeli krízis napjaiban akkor, amikor a legvadabb terrortámadás alatt állt Izrael, és akkor, amikor kérdéses volt, hogy hogyan tudjuk a magyar állampolgárokat sürgősen evakuálni arról a támadott területről, ahol emberéletek százai estek áldozatul a terrortámadásnak. Nos, néhány e-mail-váltás után, körülbelül 2 óra elteltével regisztrált be a hölgy a kinti konzulátuson miniszter úr segítségével és a következő járattal már haza is tudott jönni; azóta is a családja körében, köszöni szépen, békében és nyugalomban él.

Kilépve a saját körömből, két dologra szeretnék egyrészt kérdésként, másrészt észrevételként reagálni. Barcza képviselőtársam már tett említést a keleti nyitás politikájáról, illetve annak eredményességéről. Én e tekintetben megint egy olyan példát szeretnék elmondani, hogy nincs tíz éve annak, hogy Kínában volt szerencsém egy hazai háttérintézmény jóvoltából egy delegációval kint járni. A 13+1-ek kinti találkozóján sorjázta a kínai partnernél azok a delegációk, amelyek nemzeti érdekeket képviseltek. *(Dr. Seszták Miklós távozik a bizottság üléséről.)*

Nos, valóban nagyot fordult a világ az elmúlt években. Sok tekintetben a kérdés... Hogy szokták mondani, amikor az autópályán szembejönnek: mindenki vagy csak egy az, aki örült ebben a tekintetben? Érdemes ezt végiggondolni.

A másik fontos stratégiai kérdés Magyarország szempontjából a kínai nyitás mellett a kormány által is erősen favorizált és támogatott hídszerepe Magyarországnak. Ebben nyilván a KKM-nek különleges és jól meghatározott szerepe van, hiszen Kelet és Nyugat között olyan hídnak kell lennünk, amely az európai érdekeknek megfelelően, a nemzeti érdekek mentén megvalósult különféle hatásköröket nem elvonva a saját nemzeti lehetőségeink köréből, de mégis közösen tudjuk végiggondolni európai társainkkal. Ilyen a logisztikai megoldások köre, ilyen a határkeresztező kapacitások kérdése, amelyek messze nem közömbösek Magyarország ellátásbiztonsága szempontjából - gondoljunk az energiakrízisre -, de a társadalmi mozgás szempontjából is Magyarország hídszerepet kell betöltsön, hiszen a déli, illetve a nyugati keresztáramlás fókuszában vagyunk.

A következő fontos terület a hídszerepnél pedig a gazdasági integrációban betöltött hídszerepünk, ahol a nyugati technológia sok esetben Magyarországon található a keleti technológiával; lásd éppen az autógyártás egy része, amely felhasznál keleti termékeket, keleti alkatrészeket azokban a nyugati csúcstechnológias gépjárművekben, amelyek ma a világpiacot is uralják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Nem meglepő módon, a bizottsági portfólióból nem kiszakadva, egyrészt az akkumulátorgyár-témakör, másrészt az ázsiai munkások témaköre kapcsán szeretnék megfogalmazni hét, azaz hét darab kérdést, melyekre alkalomadtán pontos választ várok, a tekintetben, hogy miniszter úr büszkén sorolta fel azt, hogy hány beruházás - ugye, 211 beruházás, 19 ezer munkahely - kapcsán milyen vissza nem térítendő támogatási volument osztottak szét, jellemzően multinacionális cégeknek. De valahogy itt a bizottsági ülésen még nem kerültek szóba azok a magyar kkv-k, amelyek a munkahelyek kétharmadát biztosítják, és egyáltalán nem érhetnek el hasonló, nagyon

bőkezű, akár egy munkahely tekintetében másfél éves bértömeget biztosító támogatást. A kérdés tehát az, hogy van-e bármilyen nyitottság a kormányban, hogy kinyissa a vissza nem térítendő támogatások körét erősebben a magyarok irányába.

Van egy idevágó javaslatunk, amiről kormányálláspontot még nem kaptunk, de miniszter úr személyes véleménye is érdekelt és érdekfeszítő ebben a kérdésben. Ugyanis a magyarkvóta-javaslatunk azt fogalmazza meg, hogy csak olyan cég kaphasson vissza nem térítendő támogatást tipikusan a magyar adófizetők pénzéből, amelyik vállalja, hogy legalább 90 százalékban EGT-n belüli, tipikusan magyar állampolgárokat foglalkoztat, a munkavállalói tehát legalább 90 százalékban magyarok. Úgy gondoljuk, ez egy nagyon egyszerű logikára vezethető vissza: ugye, itt magyar családok, magyar adófizetők befizetéseiről van szó, ezt osztjuk tovább a vissza nem térítendő támogatások tekintetében. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy magyar adófizető magyar munkahelyet, magyarok által betöltött munkahelyet támogasson. Elfogadjuk a gazdasági kényszereket és a különböző külső körülményeket, de ezt mégis egy olyan egészséges alapnak, alapelvnek gondoljuk, amiből nehezen tudnánk engedni. Érdekel az álláspontjuk ebben a kérdésben. Különösen fontos ez azért, mert az akkumulátorgyárak kérdésében mi nem vagyunk fundamentalisták, tehát nincs olyan zsigeri gyűlölet ezzel az iparággal szemben, ami sokszor egyébként sötétzöld oldalról felmerül; ezt azért mondhatom így, mert magamat is sötétzöldnek tartom, aki az ökológiai kérdések iránt maximálisan érzékeny. Személyesen az a véleményem, hogy jobban örülnék, ha a motort vagy a szoftvert gyártanák Magyarországon és nem az akkumulátort, tehát ha a termelési lánc egy magasabb polcára tudnánk helyezni a magyarok tehetségét, szorgalmát, és hosszú távon nyilván csak ez lehet a cél. De ha egy helyi közösség hozzájárulásával, mondjuk, lakott területtől legalább 5-10 kilométerre - nem úgy, mint Gödön - és a megfelelő biztonsági előírások garantálásával, tehát tényleges betartásával lennének ilyen beruházások - tehát mondjuk, Barcs környékén így szavaznának a helyiek -, én lehet, hogy azt mondanám, hogy oké. Tehát nincs zsigeri ellenállás, csak pont az a baj, hogy nem helyezük a magyarok tehetségét és szorgalmát elég magas polcra. Tipikusan tapasztalható az, hogy általános iskolai végzettség kell ezeknek a munkaköröknek az ellátásához, 12 órás műszakok vannak, és az a helyzet, hogy ez nem feltétlenül a magyarok tudására van kalibrálva, kitalálva.

Ebből adódik a következő kérdésem. Elhangzott itt még a második debreceni akkumulátorgyár bejelentése előtt, ugyanitt egy miniszteri meghallgatáson, hogy lényegében Debrecen környékén elfogyott a magyar munkaerő. Ez hangzott el. Tartható-e ez az állítás, miniszter úr, hogy olyan helyre viszünk újabb beruházást, ahol már tényleg nincs magyar munkaerő, és nem, mondjuk, Barcs vagy Nagyatád térségébe, vagy egyébként nagyon helyesen a déli országrészekbe? És ha igaz ez az állítás, hogy nincs ott magyar munkaerő, akkor mégis mi a stratégia, hogy azt a több ezer hiányzó munkáskezet honnan, milyen úton és egyébként milyen körülmények mellett szavatolják?

Ugyanitt, Nagy Márton miniszteri meghallgatásán volt egy olyan mondat, amivel én nagyon-nagyon egyetérték. Nagyon-nagyon támogattam azt, ahogy a miniszter megfogalmazta, hogy a magyar aktivitási rátával óriási gondok vannak, tehát hogy százezreivel áll rendelkezésre olyan hazai lehetséges munkaerő, munkakereső, akinek valamifajta ajánlatot kellene adni, mielőtt áramvonalasítjuk a migránsmunkás-behozatali rendszert, és mondjuk, nekik csinálunk lakhatási programot a magyarok helyett. Tehát nem lehetne-e valahogy hozzájárulni az ingyenes átképzések rendszeréhez? Mert én átnéztem a költségvetést, most a zárszámadáskor is vitáztunk róla: nem látjuk azt, hogy önök mint kormány súlyos tízmilliárdokat fordítanak az átképzésekre, a magyar álláskeresők, munkakeresők szülőföldön való boldogulásának a megtalálására. Ez meg kellene hogy előzze a sorban azt, hogy önök áramvonalasítják

az ázsiai migráns munkások szervezett importjának a rendszerét! És azt látjuk, hogy ez a láb hiányzik. Tehát néhány ezer munkavállaló tekintetében - ne legyünk inkorrektek! - beszélhetünk átképzési programokról, de azt mondom, hogy ha az 500 ezer új munkáskéz igénye megfogalmazódott, márpedig ez a legmagasabb szinten megfogalmazódott, akkor százezres nagyságrendben kellene ingyenesen átképezni.

Most mondok egy példát, hogy megértsük itt az asztalnál, mi az a közös pont, amiben hihetünk. Itt a mesterséges intelligencia kora. Én rengeteget próbálok tanulni ezen a területen, és azt látom, hogy ha most jól csinálnánk, akkor végre nem maradnánk le valamiben, tehát Magyarország lehetne - mint régen az IT-forradalomban, mondjuk, a balti államok közül egy-kettő - egy sokkal aktívabb és húzóerővel bíró gazdaság, ha mondjuk, most azt mondanánk, hogy a mesterséges intelligenciával kapcsolatosan betöltendő, már most láthatóan betöltendő álláshelyekre kiképeznék ingyenesen azokat, akik nyitottak erre. Tehát hozzájárulnánk a költségvetés, Magyarország segítségével ahhoz, hogy a szülőföldön való boldogulás mindenki számára egy lehetőség legyen, aki ezzel élni szeretne. De mi nem ezt látjuk, nem látjuk ennek a nyomát, hogy erre pénzt fordítana az ország. Azt látjuk, hogy áramvonalasítják a külföldiek behozatalának a rendszerét, kényszerből ezzel párhuzamosan azért több százezren Nyugaton vannak még mindig a magasabb fizetések, bevétel reményében. Értjük mi, hogy most arra hivatkoznak, hogy a migrációs egyenleg egyes statisztikák szerint megfordul, de ezek nem valid statisztikák. Aki kimegy, mondjuk, a volt devizahitelét fizetni a Benelux-államokban egy vágóhídon realizált magasabb fizetésből, az nem mondja fel itt a tb-jét, nem tépi fel a kábelt, nem tűnik el végleg; tehát ez a statisztika nem teljesen életszagú. Azt látjuk, hogy százezerrel mentek el ebből az országból, kényszerből, és most százezerrel jönnek be a harmadik világ ázsiai migráns munkásai dolgozni.

Idekapcsolódik egy statisztikai kérdés, miniszter úr. A munkanélküliek száma 22 ezerrel nőtt az elmúlt hónapokban - ez már statisztikai adat. Ezzel párhuzamosan emlékeim szerint Czomba államtitkárnak volt egy sajtótájékoztatója, ahol az összes foglalkoztatottak számának a növekedéséről számolt be. Tehát ha nőtt a munkanélküliek száma, viszont nőtt az összes foglalkoztatotti létszám, akkor kijelenthető-e ön szerint, hogy ezt a növekményt a vendégmunkások szervezett behozatala okozta, úgy, hogy közben a magyar munkavállalók létszáma csökkent? Tehát kijelenthető-e, hogy az érkezők elvették magyar emberek munkáját? Tudom, hogy ez egy erős leegyszerűsítés; a statisztikai adatokat szerintem tisztába kell tenni ebben a kérdésben, hogy elfogadható és megnyugtató válaszokat kapjunk.

Az ingyenes átképzést már említettem. Ott az érdekel - és későbbi válasszal is beérem e tekintetben -, hogy hány tíz milliárdot szánnak a magyarok minőségi átképzésére a szülőföldön való boldogulás érdekében azt megelőzően, hogy a harmadik világból hoznának ide dolgozókat.

További kérdésem, hogy a most hatályba nem lépő új szabályozásban lévő, egyébként helyes megszorítás, a 2+1 most akkor kijelenthető, hogy nem él, tehát most nincs olyan korlát, ami egy ázsiai migráns munkást itt-tartózkodásának felső időbeli határt szab. Merthogy az újonnan hatályba lépő törvényben lett volna években meghatározva, hogy maximum meddig maradhat egy dolgozó Magyarországon, ergo, ha ez nem lépett hatályba, akkor kijelenthető-e, hogy most nincs ilyen tartózkodási korlát ebben a pillanatban? Ha van, akkor pedig mi szabályozza ezt, és mi húzza meg ezt a felső határt?

Kettő kérdésem maradt hátra. Az egyik, hogy 2021-ben volt egy nyolc országgal aláírt, tulajdonképpen a lehetőségeket bővítő megállapodás - Kazahsztán, Vietnámi Szocialista Köztársaság. Ebben a rendeletben talán álláshelyek, állástípusok is fel voltak sorolva. A kérdésem az, hogy a most tervezett szabályozás megtartja ezeket a

priorizált országokat, vagy pedig kiterjeszti a könnyebb bejövétel lehetőségét tulajdonképpen a világ összes országára. Tehát a leendő szabályozás priorizál, favorizál egyes országokat, vidékeket, vagy pedig azt mondja, hogy a feltételek megléte esetén jöjjön bárki és bárhonnán?

Az utolsó kérdésem pedig a munkásszálló-építésekkel kapcsolatos. Itt 61 munkásszállóra - fejből idézem a számokat, remélem, helyesen – 24 milliárd forintnál többet költött a kormány 2017 óta a munkásszálló-építési programban. Tipikusan azt érzékeljük, hogy magyar dolgozóknak épültek a munkásszállók, de egyre nagyobb hányadban a harmadik világ munkásai töltik fel ezeket a helyeket. Tehát megint ahhoz a kérdéshez érünk vissza, hogy a magyar adófizetők pénzéből igazából a vendégmunkások lakhatását finanszírozza a kormány. Ezt tarthatónak érzi-e, vállalhatónak érzi-e, illetve partner-e abban a gondolatban, hogy tekintsük át a munkásszálló-építések egész rendszerét, és akkor nyújtunk támogatást, hogyha az magyar emberek mobilitásának, könnyebb munkavállalásának az elősegítését szolgálja. Tehát ne a magyar adófizetők fizessék azt, ami egy multinacionális cég érdeke, hogy valaki idejöjjön a harmadik világból és dolgozzon számára. Egy olyan párhuzamosság alakul ki ebben a kérdésben, miniszter úr, hogy a multi cég, amelyik behozza ugyanarra a munkakörre a harmadik világ dolgozóját, tipikusan fizeti a vendégmunkás lakhatását, tipikusan fizeti vagy biztosítja az ételmezését, az ellátását, és ugyanabban a munkakörben a magyar dolgozó pedig kap egy viszonylag szerény fizetést, és abból oldja meg mind a hármat. Tehát ebben az az egyenlőtlenség, hogy a magyar munkavállaló - a hozzánk eljutó beszámolóik szerint - sok esetben nem kapja meg ugyanazt a támogatást, gyakorlatilag lakhatási kafetériával felérő támogatást, amit egy ázsiai migránsmunkás megkap.

A helyzet ilyen szempontból irritáló és tarthatatlan, mert ugyanazért a munkáért magyar ember ezen feltételek fennállása esetén alacsonyabb díjazásban részesül, ami, úgy gondolom, hogy vállalhatatlan. Ezek tehát azok a kérdések, amiket úgy igyekeztem megfogalmazni, hogy konkrét válaszokat lehessen rájuk adni, és nagy tisztelettel várom ezeket a válaszokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nyilvánvalóan képviselő úr is tudja, hogy a munkásszálló-építések kérdésköre nem a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatáskörébe tartozik, hanem a Gazdaságfejlesztési Minisztérium hatáskörébe. (*Z. Kárpát Dániel: Kapcsolódik...*) De miniszter úr majd nyilván eldönti, hogy és milyen módon válaszol.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy kifejezetten a Külgazdasági és Külügyminisztérium, a miniszter úr elmúlt időszakban elvégzett tevékenységével kapcsolatos kérdéseket tegyenek fel. Dávid Ferenc alelnök úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, alelnök úr!

DR. DÁVID FERENC (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Én is nagy érdeklődéssel hallgattam miniszter úr beszámolóját. Én különböző karakterű kérdéseket szeretnék feltenni.

Miniszter úr válaszolt és mondta, hogy egy exportvezértelt gazdaságnak és egy beruházásvezértelt gazdaságnak vagyunk az átélői. A tavalyi év és az idei év vonatkozásában is rekordszámokról számolt be. Én azt gondolom, hogy azért ez a tájékoztatás akkor lenne kicsit kiegyensúlyozottabb, ha azért arról is szó esett volna ezen kétségtelen és vitathatatlan rekordok elismerése mellett, ha arról is beszéltünk volna, hogy sajnos inflációs rekordot is elért a magyar gazdaság, az Európai Unió átlagánál 2,5-szeresen több infláció van még pillanatnyilag is.

Ugyanígy gondolom, hogy az exportrekord és a beruházásrekord mellett meg kellett volna talán említeni, hogy egy nagyon szomorú tendenciának is tanúi vagyunk, mert a reálkeresetek, a reáljövedelmek nagyon mélyen vannak és csökkennek, és reméljük, hogy a jövőben most már valamikor fordulópont lesz.

A kérdésem az, hogyha Magyarországon ilyen mértékű beruházás-, fejlesztésrekord van, akkor hogy lehetséges az, hogy Magyarország tartósan recesszióban van, az ipar kilenc hónapja megzuhant, a kereskedelem tíz hónapja, a lakáspiac pang. Tehát a kérdésem: mikor fognak termőre fordulni ezek a beruházások? Mert a számok egyelőre azt mutatják, hogy a fő gazdasági számok, a bruttó hazai termék, az ipar, a kereskedelem, a lakáspiac, az építőipar mind tartósan lejtmenetben van. Tehát itt nem technikai recesszióról van szó, hanem négy zárt negyedév negatív teljesítményéről. Én azt gondolom, hogy erre külgazdasági miniszterként gazdasági vonatkozásban valamiféle választ kellene adni.

A másik, teljesen eltérő jellegű kérdésem, ami nem egészségügyi kérdés, hanem gazdasági kérdés: tegnapi hírek szerint tapasztalták, hogy Gödöllőn a lélegeztetőgépraktárban 12 ezer lélegeztetőgép áll. Én most sem a beszerzés körülményeit, sem az egészségügyi szükségszerűségét nem kérdezem, kizárólag gazdasági megközelítésből kérdezem, hogy ahogy ezek a lélegeztetőgépek ott állnak becsomagolva, az idő miatt is fizikai és erkölcsi amortizációt szenvednek el. Ezeknek az eszközöknek a sorsára lennék kíváncsi, tehát hogy el akarják-e adni, hasznosítani akarják-e, le akarják-e selejtezni? Ez egy többszáz milliárdos készlet, nem beszélve arról, hogy úgy tudom, az őrzése százmillió forintos nagyságrend havonta.

A harmadik kérdésem. Tordai képviselőtársam említette, röviden fogom megkérdezni, hogy nem gondolják-e, hogy ilyen nagy beruházásoknál, amiket áléltünk és a jövőben is át fogunk élni, a közmehallgatás intézményét nem kellene-e komolyabban venni? Tehát körültekintőbben, gondosabban eljárni, megnyerve a társadalom támogatását, mert igazából azt gondolom, hogy ezzel nagyon sokat lehetne ezzel javítani a beruházások megítélésén. Ez az elmúlt időszakban nem jól működött, és miután a közmehallgatás intézményét most már gyakorlatilag online formában is meg lehet valósítani, én azt gondolom, hogy ez rettentő rossz intézkedés és nagyon rossz irányba mutat. Tehát én igazából kérni vagy kérdezni szeretném, hogy miniszter úr nem gondolja-e azt, hogy meg kellene változtatni ezt a párbeszédformát, mert ez nagyon egyoldalú és nagyon leszűkített.

Az utolsó megjegyzésem, kérdésem egy konkrét eseményből fakad, sajtóhírekből vettem. Ha a hitelességét megkérdőjelezzük, akkor ezt természetesen elfogadom, de érdemes utánajárni. Konkrét ügyről fogok beszélni: a Berettyóújfalu és a Debrecen közötti foglalkoztatásról beszélek. Berettyóújfaluból Debrecenbe a BMW-gyárhoz szállítanak be vendégmunkásokat. Én most a vendégmunkások kérdésébe nem mennék bele, munkásokat szállítanak be. A sajtóinformációk szerint reggel hat órakor indulnak a buszok Berettyóújfaluból, ez 40 perc Debrecenig, és este 19 órakor érnek vissza Berettyóújfaluba. Ha kiszámoljuk, ha jól számolom matekból, ez 13 óra. Ha ebből leszámítunk akár egy-egy óra utazást és a munkára készülést, akkor is napi 10 órás munkaidők vannak, napi!

Énszerintem érdemes lenne megnézni, és innentől kezdve kibontanám a kérdést: ott, ahol vendégmunkás-foglalkoztatás van - természetesen ott, ahol magyar van, ott is -, de itt azért nagyon úgy tűnik, hogy napi 13 órás foglalkoztatások vannak. Én nem tudom, hogy a hétvégi foglalkoztatás és a túlóráztatás hogy van; én azt sem tudom, hogy miként honorálják ezeknek az embereknek a napi tízórás műszakot.

Én azt kérném és kérdezném, hogy egyrészt tudnak-e ilyenfajta ügyekről, és gondolkodnak-e azon, hogy a munkaügyi ellenőrzést ezeken a területeken bizony meg kellene szigorítani, mert ha magyar vállalkozóktól megkövetelik, hogy nyolc óra

munka, nyolc óra pihenés, nem mondom tovább, akkor bizony a vendégmunkások esetében sem lehet eltekinteni attól, hogy nem lehet napi tíz órát dolgoztatni. Kérdezem azt, hogy egyáltalán hallottak-e róla, és tervezik-e, hogy ebben az ügyben valamit lépni kellene. Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Az utolsó felszólalásra jelentkezőnk Szolga József horvát nemzetiségi szószóló. Öné a szó!

SZOLGA JÓZSEF horvát nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Először is szeretnék köszönetet mondani, hogy Magyarország támogatta Horvátország schengeni csatlakozását, és elhárultak azok az adminisztratív akadályok, hogy a gazdasági kapcsolatok is felgyorsuljanak, különösen érintve a határ menti vármegyék gazdasági szereplőit.

A konkrét kérdésem pedig arra vonatkozik, hogy a '21-27-es tervezési időszakban az Interreggel kapcsolatos pénzek lehívására mikor kerülhet sor, mert ismereteim szerint tárgyalt Radman külügyminiszter úrral és egy-két adminisztratív akadály felmerült, illetve az irányító szervezet székhelyével kapcsolatban még vannak egyeztetési pontok. A gazdasági szereplők igencsak várják a lehetőséget, hogy bekapcsolódhassanak a projektekbe, ugyanis tudjuk, hogy a határövezet eléggé elhanyagolt volt az elmúlt, mondjuk úgy, hetven évben, a történelem alakulása miatt.

Úgyhogy ez egy nagy segítség lenne, ha ezeket az európai uniós pénzeket le lehetne hívni, és így fejlődhetnének ugyancsak akadálytalanul a gazdasági, közlekedési és egyéb kapcsolatok, ami természetesen a magyarországi horvát közösség szempontjából is igen fontos, mert ezekben a vármegyékben tömegével élnek horvátok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem kevés kérdés érkezett miniszter úrhoz. Arra kérem, válaszoljon az elhangzott kérdésekre. Öné a szó.

Szijjártó Péter válaszai

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kérdéseket és a megjegyzéseket. Talán témakörönként csoportosítva kísérelném meg a válaszadást, és azt javaslom, hogy először a világgazdaságban zajló átalakulások egyik fontos folyamatát, az autóipar elektromossá történő átalakulását beszéljük meg.

A helyzet az, hogy azt, hogy az elmúlt években kétszer is feje tetejére állt a világgazdaság, azt hiszem, itt senki nem vitatta; nagyjából hasonló lehet a megértésünk ebből a szempontból. De talán abban is egyetérthetünk, hogy egy olyan folyamat van a világgazdaságban, amely megingathatatlanul ment előre az elmúlt években, dacára annak, hogy milyen viharos és turbulens körülmények uralták a világgazdaságot, ez pedig az autóipar forradalmi átalakulása, tehát hogy a hagyományos meghajtás helyett az elektromos meghajtás veszi át a szerepet a világ autóiparában. Ennek két oka van. Egyrészt azok a politikai döntések, amelyek, hogy most helyesen vagy helytelenül, mennyire ideológiai nyomásra, mennyire sötétzöld vagy mélyzöld, nem tudom, megfontolásból vagy képmutatásból születtek, vagy mennyire voltak következményei annak az európai politikai vitának, hogy mindenki tud mondani eggyel közelebbi évszámot, amire el kell érni a karbonmentességet, mindenki tud eggyel nagyobb százalékot mondani; de sajnos olyan viták uralták az európai politikumot, amelyek elvezettek egy olyan döntéshez, amelynek értelmében a következő évtized közepétől kizárólag elektromos autókat lehet a piacra bocsátani. Ez egy tény, ez eldőlt. S innentől kezdve az európai gazdaság gerincoszlopát adó európai autóipar egy kényszerpályára

került, mert az európai autógyártó vállalatok kénytelenek voltak euró-tízmilliárdokat, munkaórákat, kapacitásokat belefektetni abba, hogy meghatározott időre az elektromosautó-gyártásban is versenyképesek tudjanak lenni. Ez egy hatalmas váltás, mert az elektromos autónak meg a hagyományos meghajtású autónak nagyjából annyi a köze egymáshoz, hogy van négy kereke. Amúgy egy teljesen más gyártási struktúrát, teljesen más fejlesztést és teljesen más hozzáállást igényel.

Na most, ha ez a helyzet, és az európai gazdaság jövője ezen múlik nagymértékben, hogy mennyire sikeresen tud átállni az európai autóipar az elektromos időszakra, akkor szerintem azt mondhatjuk, hogy az európai autógyártók sikeresek voltak abból a szempontból, hogy annak dacára, hogy ilyen rövid idő állt rendelkezésre a forradalmi átalakuláshoz, mégiscsak valamilyen szintű versenyképességet már fel tudnak mutatni az elektromosautó-gyártásban.

Ugyanakkor van itt egy olyan szempont, ami valamilyen oknál fogva - nem tudom, ez miért alakulhatott így - kívül maradt a gondolkodáson, ez pedig az, hogy az elektromos autó akkor indul el, ha van benne egy elektromos akkumulátor. Elektromos akkumulátor nélkül egy elektromos autó a lovas kocsik kapacitásához fogható, tehát ha elébe fogunk két lovat, akkor megy, ha nem, nem. És itt, ugye, van egy tény, hogy az elektromosakkumulátor-gyártásban a világon a tíz legnagyobb vállalat, amelyek a világpiacnak, mondjuk, a 98 százalékát birtokolják, az keleti; szeretjük, nem szeretjük, ez van. A tízből hat kínai - köztük az első helyezett -, három koreai, egy meg japán. Így áll most a világpiac. Hogy ez miért alakult ki, meg hogyan alakult ki, azt hiszem, még ha minden kapacitásunkat és képességünket ebben a teremben összeadjuk, akkor is vitán fölüül áll, hogy ez fölöttünk van, tehát ezt nem tudjuk befolyásolni - ez van. Ezért bánnék én óvatosan - többek között ezért - azzal a megfogalmazással, hogy akkor mennyire modern az elektromosautó-ipar, vagy mennyire nem, és mennyire ódivatú dolog elektromos akkumulátort gyártani vagy mennyire nem. Mert én azt gondolom, nem lehet ódivatú a világ egyik legújabb iparága, és nem lehet ódivatúnak minősíteni, nem lehet degradálni azt az iparágat, amelyben euró-tízmilliárdokat költenek fejlesztésre, kutatásra.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, talán még abban is egyetértünk, hogy mivel kialakult ez a helyzet Európában, ezért a kérdés nem az, hogy létrejönnek-e az elektromosakkumulátor-gyárak, mert azok létre fognak jönni, mert kellenek. A kérdés az, hogy hol jönnek létre. És innentől kezdve ez egy gazdaságstratégiai döntés, hogy egy ország beszáll-e abba a versenybe, amely azért zajlik, hogy ezek az elektromosakkumulátor-gyárak és az elektromosautó-ipari kapacitások hol jöjjenek létre, hol hozzanak létre munkahelyeket, hol hozzanak létre fejlesztéseket, hol generáljanak bevételeket, és így tovább, és így tovább. Tehát az lehet egy döntés, hogy Magyarország ebből maradjon ki. Csak ha Magyarország ebből kimarad, akkor szeretném az önök figyelmét felhívni a következőre. Magyarországon a hagyományos autóipar a feldolgozóipari kibocsátásnak nagyjából a 29-31 százaléka közötti részét viszi el, és nagyjából 175 ezer embernek ad munkát közvetlenül, közvetve - azt szokták mondani iparági benchmarkok alapján - négyszeres mértékkel kell számolni. Ez ennyi munkahely. Nyilvánvalóan ezekre a tradicionális autóipari munkahelyekre és kapacitásokra egy idő után nem lesz szükség. Lehet azt mondani, hogy jó, hát akkor nem lesz szükség, és akkor majd lesz tömegessé váló munkanélküliség - én ezt nem javaslom. Hanem azt javaslom, hogy a felszabaduló, megszűnő, feleslegessé váló tradicionális autóipari kapacitások egy jelentős részét úgy fedjük le, hogy az új autóipari beruházásokat idehozzuk.

Hogy most ez mennyire fenntartható vagy nem - lehet, hogy nem ugyanazt értjük fenntarthatóság alatt, akkor elnézést kérek; és valószínűleg ezért is nem ülünk egy oldalon a parlamentben, de hogy ez baj-e vagy nem, azt majd eldöntik a

választópolgárok -, csak azt akarom mondani, az biztos, hogy ha van olyan iparág, amelyik hosszú távon Európában létezni fog, akkor az egészen biztosan az elektromosautó-ipar, merthogy ez egy olyan politikai döntéseken nyugvó helyzet, ahol azt a bizonyos point of no returnt, amelyet Tordai képviselő úr kérdezett Paks kapcsán, itt már biztosan elértük. Nem lehet visszafordulni ebben az utcában. Én azt gondolom, vagy a kormány azt gondolja, hogy Magyarországnak, a magyar gazdaságnak az az érdeke, hogy ezekből a beruházásokból, ezekből a kapacitásokból minél többet hozzunk ide Magyarországra.

Környezetvédelmi szempontból csak annyit szeretnék mondani - Z. Kárpát képviselő úr mélyzöld vonatkozásában -, hogy ma a világon a károsanyag-kibocsátás 20 százaléka jön a közlekedésből. 20 százaléka. Ennek a 70 százaléka jön a közúti közlekedésből. Ez azt jelenti, hogy a globális károsanyag-kibocsátás 14 százaléka a közutakon jön létre. Mondhatja azt egy zöldpárt, hogy ezt semmiképpen se számoljuk fel, és ne legyen elektromos a közlekedés, hanem maradjon mindez így; lehet ilyen mondani, zöldként is, nem zöldként is. Én azt gondolom, valamilyen választ adnunk kell arra a kérdésre, hogy hogyan csökkentjük a közúti közlekedés károsanyag-kibocsátását, és arra per pillanat jobb megoldást egyelőre nem találtak ki, mint az elektromos autózásra történő áttérést. Szeretjük, nem szeretjük, egyéni ízlésünknek megfelel vagy nem, egyelőre más kutatási eredmény nem jött létre.

Itt szeretnék arra a kérdésre rátérni, amit Tordai képviselő úr feszegetett, hogy akkor ki a kockázatos vagy megbízható együttműködő partner. Abban igaza van a képviselő úrnak, hogy ma Európában a decoupling és a derisking kifejezések nagyon gyakran hangzanak el, és ezek úgy általában arra vonatkoznak, hogy az európai és kínai gazdasági együttműködést korlátozzuk, izoláljuk egymástól a kettőt, tehát csökkentjük. A helyzet jelenleg úgy áll, hogy az Európai Unió 27 tagállama és a Kínai Népköztársaság között a tavalyi esztendőben 860 milliárd eurónyi kereskedelmi forgalom volt. 860 milliárd euró. Érdekes kísérlet lehet a kínai és az európai gazdaság szétválasztása. Szerintem ennek a következménye egy mélyütéssel lenne egyenértékű az európai gazdaságra; egy. Kettő: amikor ennek a 860 milliárd eurónak a belső szerkezetét megnézzük, akkor azt látjuk, hogy itt nem a kelet-európai országok, nem Magyarország fújja a passzátselet, hanem ebből a 860 milliárdból a legnagyobb rész, 230 milliárd euró Németországa.

És képviselő úrnak szeretném azt mondani, hogy amikor a német külügyminiszter-kolléga használja a derisking meg a decoupling kifejezést - ő teszi a leggyakrabban, a német zöldpárti külügyminiszter -, akkor az nekem csak azért furcsa, mert a német gazdaság legnagyobb vállalatai, amelyek a német autóipari vállalatok, egytől egyig, kivétel nélkül mind kínai beszállítókkal dolgoznak együtt. És tőlünk rendszeresen azt kérik ezek a nagy német autógyártó vállalatok, hogy segítsünk nekik abban, hogy a kínai beszállító vállalataikat hozzuk ide Magyarországra, de ne csak Magyarországra, hanem ugyanabba a városba, de ne csak ugyanabba a városba, hanem lehetőleg telekszomszédnak. Tehát itt a problémám az az, hogy a politikai megközelítés Európában meg a gazdasági realitás az olyan mértékben válik el egymástól, hogy az az európai gazdaság jövője szempontjából tényleg riasztó.

A nyugat-európai politikusok teljesen mást gondolnak az európai gazdaság jövőjéről, mint amit a gazdaság szereplői gondolnak. Mondok önnek egy példát, vagy kettőt is inkább: ugye, a CATL azért döntött egy európai beruházás mellett, mert a Mercedes számára, amelyik nem keleti vállalat, ők fogják gyártani az elektromos akkumulátorokat az új, Mercedes típusú elektromos autóba.

Az Eve Energy, amely szintén top 10-es a világon, tehát a 10 legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártó vállalat közé tartozik és kínai, azért jött végül Debrecenbe, mert a BMW debreceni gyárába ők fogják beszállítani az elektromos

akkumulátorokat a BMW-nek. Na most akkor kérdezem én: milyen decouplingról meg milyen deriskingről beszélünk?

Magyarország azon három ország közé tartozik a világon - három ország közé, Németország és Kína a másik kettő -, ahol a három német top prémiummárka gyárral rendelkezik. Bocsánat, ez nálunk még folyamatos jövő idő, vagy hogy mondja az angol, mert ugye, a BMW épül, de mi vagyunk a hátról az egyik, vagy leszünk nagyon rövidesen, és mindegyiknek a keleti beszállítói hányada nagyon magas. Tehát én a kelet-nyugati gazdasági együttműködésre nem kockázatként, hanem egy tényként tekintek, és ezt nem függőségként, hanem egymásrautaltságként látom. Mert ugyanúgy, ahogy a nagy nyugat-európai vállalatok nem működőképesek a keleti beszállítóik nélkül, úgy nyilvánvalóan a keleti beszállítóiknak is létkérdés, hogy az európai piacon jelen legyenek, mert egy csomó bevételük van belőle. Tehát én azt gondolom, hogy itt ne a realitások ellen harcoljunk, hanem használjuk ki az ebből fakadó lehetőségeket, és tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ez a kelet-nyugati gazdasági együttműködés itt, Magyarországon valósuljon meg, Magyarország minél több profitot ki tudjon szakítani magának ebből a kelet-nyugati gazdasági együttműködésből; legyünk mi a találkozási pontja ezeknek az együttműködéseknek.

Tisztelt Képviselő Urak! Azt hiszem, valamivel kevesebb mint öt kilométerre lakom légvonalban a gödi Samsung gyártól. Komáromban születtem, ahol az SK Innovationnek van egy hatalmas gyára, és Győrben akkor nőttem fel, amikor építették az Audi-gyárat. És emlékszem rá, amikor három évtizeddel ezelőtt - köszönöm a köszöntést, az idő megy, sajnos, B oldal, és ismerjük a hasonló biztató megnyilvánulásokat -, szóval több mint három évtizeddel ezelőtt, amikor az Audi úgy döntött, hogy Győrbe jön. Én akkor gyerek voltam, és emlékszem rá, hogy ha valaki köhögött a városban, akkor az orvosi diagnózis definíciószerűen az volt, hogy: az Audi-gyár építkezése felveri a port, elképesztő légszennyezettség van, és nagyon közel van a világvége.

Ma már Győr elképzelhetetlen az Audi nélkül. Ma én nem tudok olyan győrit mondani, aki ne lenne büszke az Audi-gyárra. És Győrben teljesen mások lennének a lehetőségek, ha nem lenne az Audi. Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy meg kell érteni az embereknek azt az érzését, hogy ha van valami új, valami nem teljesen ismert, akkor attól tartanak. És főleg akkor tartanak tőle, hogyha a mikrokörnyezetükben jelenik meg, a lakóhelyükhöz közel jelenik meg. Mert mi a legfontosabb az embernek, hogy otthon, a családban, meg úgy általában fizikailag az otthonban minden rendben legyen. És hogyha ez ügyben kétségeik vannak, azt én jogosnak tartom, mert még egyszer mondom: ez egy új iparág. Ez egy új iparág!

De itt szerintem nem az a megoldás, hogy akkor elkezdjük szítani, még egyszer mondom: az emberek legitim kétségeiből fakadó helyzetet, hanem hogy elmondjuk nekik egyenesen és világosan, hogy miért nem jelent kockázatot, hogyha egy elektromosakkumulátor-gyár a rá vonatkozó legszigorúbb szabályokat tiszteletben tartva működik.

Képviselőtársaim! Én nemcsak az akkumulátorgyarak esetében tartom evidenciának, hogy minden rájuk vonatkozó környezetvédelmi és egyéb jogszabály tiszteletben tartásával kell működni, hanem minden gyár esetében, termeljen az bármit. És, tisztelt képviselőtársaim, a magyar államnak vannak hatóságai; ezek a magyar állami hatóságok felelősek azért, hogy környezetvédelmi meg minden egyéb szempontból a gyarak, a termelőkapacitások a jogszabályoknak megfelelően, az emberek életét, egészségét, környezetét nem veszélyeztetve működjenek.

És én nem venném a bátorságot ahhoz, hogy azt gondoljam, hogy ezek a magyar hatóságok nem végzik el rendesen a munkájukat. És azért nem gondolom azt, mert az ott lévő emberekről nem feltételezem, hogy ne végeznék el rendesen a munkájukat. És

persze, érték én mindent a víz kapcsán is, képviselő úr, de még egyszer mondom: komáromi vagyok, ott születtem, szívügyem a város. Az SK Innovation hatalmas gyára egy nap alatt annyi vizet használ el, mint a Duna vízhozama 5 másodperc alatt. Szóval, én csak annyit kérek, hogy legalább abban legyen közöttünk egyetértés, hogy vannak olyan tények, vannak olyan környezeti tények, vannak olyan fizikai tények, amelyeket tartunk együtt tiszteletben, és utána vitatkozhatunk azon, hogy önök szerint gazdaságpolitikailag ez helyes-e, hogy idejönnek az akkumulátorgyárak, vagy nem, csak azt szeretném megpróbálni valahogy elkerülni, még egyszer mondom, hogy az emberek legitim aggodalmát bárki rosszindulatúan használja ki. Nem tudom, hogy ebben van-e lehetőség együttműködésre, közös megértésre, vagy nem, mindenesetre én továbbra sem adnám fel ezt a lehet, hogy naiv, ugyanakkor mégiscsak létező célkitűzésemet.

A nemzetközi beruházások kapcsán hadd mondjak valamit! Tisztelt Képviselő Urak! Van itt néhány adatom, tehát: a tavalyi esztendőben, 2022-ben Magyarországra a legtöbb beruházás Koreából érkezett, a második helyen Németország volt, és a harmadik legtöbbet a magyar vállalatok hajtották végre. A harmadik legtöbbet a magyar vállalatok hajtották végre tavaly!

És szeretném önöknek mondani azt is, hogy amikor a külföldi tulajdonban lévő vállalatoknak adott támogatásokról beszélnek, hogy a helyzet az az, hogy amikor egyedi kormánydöntéssel alapuló támogatást adunk a vállalatoknak, akkor az átlagos támogatási arány az idei esztendőben 17 százalék volt eddig, tavaly 14, tehát így kalkuláljanak, legyenek kedvesek! Tehát tavaly, a beruházási rekordévben a 6,5 milliárd eurónyi beruházáshoz 14 százaléknyi támogatást biztosítottunk; idén eddig 17 százaléknál állunk. Ez a 17 százalékos átlagos támogatási arány úgy jön létre, hogy a külföldi vállalatok támogatási aránya 15 százalék, a magyaroké pedig 25 százalék. Tehát amikor egy magyar vállalat ebből az úgynevezett EKD-rendszerből támogatást kért egy beruházásához idén, akkor átlagosan 25 százalékos támogatási intenzitású ajánlatot kapott; amikor egy külföldi kért, akkor meg 15 százalékos támogatási intenzitásra kapott átlagosan ajánlatot.

Ami a munkahelyek hozzáadott értékét illeti - most abba a vitába nem akarnék belemenni, hogy szerintem egyetlen munkahelyet sem szabad lenézni, akkor sem, ha kizárólag általános iskolai végzettség kell hozzá -, azt szeretném mondani képviselőtársaimnak, hogy itt van egy ilyen ábra (*Felmutat egy dokumentumot.*): az idei esztendőben 80 milliárd forintnyi kutatás-fejlesztési beruházáshoz adunk egyedi kormánydöntéssel alapuló támogatást. Ez tavaly 29 volt, az előtte való évben meg 16, tehát 16, 29, 80, így alakul. Én egyetértek abban, hogy növelni kell a kutatás-fejlesztéssel és az így számított magas hozzáadott értékkel járó munkahelyek vagy beruházások arányát, de egy dolgot szeretnék mondani, amiben lehet, hogy megint nem értünk egyet, de ahhoz, hogy valamit kutatni meg fejleszteni lehessen, ahhoz tapasztalat kell, és ahhoz meg termelés. Tehát nekem az elmúlt kilencéves tapasztalatom az - kilenc éve foglalkozom miniszterként ezzel a kérdéssel -, hogy az ideérkező vállalatok először a termelési kapacitást hozzák ide; ha azzal elégedettek, akkor hoznak szolgáltatási kapacitást; azon a szolgáltatási kapacitáson belül a tevékenységek bonyolultsági fokát növelik, és utána, ha itt is elégedettek, akkor jön a kutatás-fejlesztés.

Samsung SDA. A Samsung SDA sok milliárd eurónyi termelőberuházást hozott, ugye, Gödre és környékére. Most legutóbb - nem tudom, mennyi lehetett, egy hónapja vagy másfél - jelentettük be az első kutatás-fejlesztési beruházásokat Magyarországra: a meglévő gyárterületükön belül immáron kutatás-fejlesztéssel fognak foglalkozni, hogy hogyan lehet még hatékonyabbá tenni az elektromosautó-ipari átállást.

Tehát ha pozitívan és úgy tesszük fel a kérdést, hogy egyetértünk-e abban, hogy fontos az, hogy a termelőberuházások mellett a kutatás-fejlesztési beruházások arányát növeljük, akkor a legmesszebbmenőkig egyetértünk, és higgyék el, hogy azon is vagyok, hogy ez sikerüljön.

Na most, abban nem értek egyet, és szívesen vitatom meg azt a kérdést, hogy mondjuk, a külföldről Magyarországra érkező beruházások mennyiben csorbítják az ország szuverenitását. Én itt nem látok összefüggést, ne haragudjon. Én azt gondolom, hogy egy ország szuverenitását erősíti a gazdasági ereje. Pontosan tudom azt, hogy ha mondjuk, a BMW-beruházást, az azért folytatott versenyt nem tudtuk volna megnyerni, akkor önök itt elmondták volna a bizottsági ülésen az adott évben, hogy a legalkalmatlanabb, külgazdasággal foglalkozó struktúra jött létre, hiszen nem tudtuk a BMW-beruházást idehozni. Így meg, hogy idejön, akkor pedig a szuverenitási kérdéstről beszélünk. Úgyhogy én csak azt akarom mondani, hogy szerintem ma egy magyarországi méretekkel rendelkező ország esetében a külföldi működőtőke-beáramlás nem szuverenitást sért, hanem gazdasági erőt növel. És ebben lehet, hogy nem értünk egyet, de amíg mi viseljük a felelősséget a gazdaságpolitikáért, addig ezen a megközelítésen megyünk végig.

Hogy meddig lehet növelni a kapacitásokat... Ugye, jelenleg a világon a negyedik legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártási kapacitással rendelkezünk, és ha a jelenleg folyamatban lévő beruházások végigmennek és elkezdenek termőre vagy termelőre fordulni - és itt Dávid alelnök úrnak is mondanám: nagyjából 2025 közepére várható az, hogy ezek a most folyamatban lévő nagyberuházások termelésbe állnak -, akkor a másodikkak leszünk a világon. Ugye, az első hely célul kitűzését nem javaslom, ott Kína van; azt hiszem, a kapacitásaik összehasonlításában talán inkább frusztrációra, semmiképpen sem realitásra adna alapot, ha ilyen célkitűzést tennénk.

Viszont azt mondja, azt hiszem, talán Z. Kárpát képviselő úr, hogy milyen jó lenne, ha valamiben végre mi is az élen járnánk, és mondta itt a mesterséges intelligenciát. Egyetértünk, természetesen milyen jó lenne, ha valamiben élen járnánk, de például az elektromosautó-ipar pont ilyen. Szerintem nagyon régen volt olyan forradalmi jelentőségű változás a világgazdaság struktúrájában, amelyben Magyarország ennyire fontos szerepet tölthetett volna be, mint most például az elektromosautó-iparra történő átállásban. Még egyszer mondom: a háromból az egyik ország vagyunk a világon, ahol a három német topmárka jelen van, és mindegyik az elektromobilitási stratégiájának egy nagyon jelentős hányadát helyezi, helyezte Magyarországra. Például a BMW - ha már itt tartunk - az első valaha volt teljesen elektromos platformú gyártását hozza Magyarországra. Tehát amikor hozzáadott értékről, modernségről, új dolgokról beszélünk, akkor annyi méltányosságot szeretnék kérni a képviselőtársaktól, hogy vegyünk legalább figyelembe ezt is, ezeket a teljesen új, Magyarországra hozott, világszinten újdonságnak minősülő gazdasági tevékenységeket.

Ami a munkaerő kérdéséről illeti, nem fogok tudni a képviselő uraknak minden kérdésre válaszolni - nem akarnék az elnök úr háta mögé bújni, bár kellő szélességgel rendelkezik (*Derültség.*) -, mert született itt néhány olyan kérdés, amely a kormányzati munkamegosztásból fakadóan nem tartozik a minisztériumom hatáskörébe, tehát ha ezeket nem válaszolom meg, az nem tiszteletlenségből van, hanem egész egyszerűen azért, mert nem az én felelősségem, ezért nem is tudnék teljes körű és nyugodt lelkiismereten nyugvó választ adni. De a lényeg az, hogy én, hogy is mondjam..., szóval, nyilván az önök szíve joga, a politikai kommunikáció természetét ismerjük, de mondjuk, a migránsok összemosása a vendégmunkásokkal szerintem kicsit meredek. Mert a migránsok a déli határnál afgán embercsempészek segítségével lövöldöznek, többek között a magyar határőrökre, a vendégmunkások pedig úgy jönnek

Magyarországra, hogy az ahhoz szükséges engedélyeket megkérlik és megkapják, foglalkoztatóik vállalják a garanciát a foglalkoztatásukért, és átmeneti idő után hazatérnek. Nos, a kettő közötti különbség, azt hiszem, ég és föld - teológus, geológus -, tehát én a kettőnek a keverését tényleg meredeknek érzem.

Ami a vendégmunkásokat illeti, ha ma egy gyárban, mondjuk, 500 emberre van szükség ahhoz, hogy az jól működjön, de mondjuk, 450 magyar áll rendelkezésre, akkor a vállalat - és nyilván önök ezt pontosan tudják - nem azt a döntést fogja hozni, hogy akkor 90 százalékos kapacitású beruházást hoz létre, hanem megnézi, hogy hol tud 100 százalékon működni, és oda viszi a gyárat. Tehát az, hogy korlátozott számban, korlátozott, átmeneti időre vendégmunkások szervezett körülmények között, törvényi előírásokat legszigorúbban betartva Magyarországra jöjjenek, az a magyar munkahelyek megvédéséhez is hozzájárul. És értem én, hogy politikai kommunikáció megint csak, a három másodperces sound bite-ok és a TikTok világában az önök álláspontját sokkal könnyebb elmondani az embereknek, mint hogy a valóságot az ember elmagyarázza, mert látszik, hogy ez hosszabb időt vesz igénybe, de ettől még, azt gondolom, ez az igaz. Úgyhogy azt tudom önöknek mondani, hogy a vendégmunkások behozatalára vonatkozóan azt a célkitűzésünket, hogy minden munkahelynél a magyaroknak van elsőbbsége, nem adjuk föl. Tehát az nem lehet, hogy külföldi munkavállaló magyar munkavállaló elől vegye el a munkahelyet. Ez nem lehet. És az új szabályozás megalkotásánál is ezt a szempontot és ezt a célkitűzést fogjuk figyelemmel követni. Olcsó lenne arra hivatkoznom, hogy 2010-ben, amikor elkezdtek a kormányzást, akkor a 12 százalékot közelítette meg a munkanélküliség, most meg a 3 százalékot közelíti, de ettől ez még tény.

A BMW kapcsán még annyit szeretnék mondani az alelnök úrnak, hogy a magyar hatóságok ellenőrzési gyakorlatával azért nem foglalkoztam mindeddig, mert nem tartozik a hatáskörömbe. De ha az alelnök úr felvetését úgy interpretálhatom, hogy az nem lehet, hogy magyar munkáltató rosszabb és kedvezőtlenebb feltételek között működjön, mint egy külföldi munkáltató, akkor a legmesszebbmenőig egyetértek. Ez teljesen természetes, és őszintén remélem, hogy a magyar hatósági működés ezt kellőképpen garantálja is. Ha nem, és erre vannak konkrét esetek, akkor azokat javaslom azok konkrétságában kezelni. Én egy dolgot tudok, hogy az én keresztapám - akiről néhány baloldali médium mindenfajta megkérdőjelezés nélkül leírta, hogy a MÁV vezérigazgató-helyettese, és büszkén tartották ezt napokon keresztül a honlapjaikon -, ő egy nyugdíjas gyári munkás, aki Almásfüzitőn él, és ő például a győri Audi-gyárban dolgozott egy ideig, és őt is autóbusszal vitték nagyon korán reggel Almásfüzitőről Győrbe, ott dolgozott, ledolgozta azt az időt, amit le kellett, majd onnan hazament Almásfüzitőre, és emlékeim szerint, ha jól emlékszem, körülbelül három órát utazott naponta oda-vissza. Tehát ha vannak itt baloldali médiamunkások, szeretném mondani, hogy ez a keresztapám, aki egy gyári munkás, és nem a MÁV vezérigazgató-helyettese, és nem rúgták ki a MÁV-tól - ha ezt tiszteletben tartanák, azt nagy tisztelettel megköszönném. De ha gondolják, a vonatkozó keresztlevelek másolatát is be tudom majd szerezni a szódi plébániáról, és akkor hátha nyugodtabb lelkiismerettel fognak rendelkezni. *(Derűltség.)*

Tordai képviselő úr nukleáris energiával kapcsolatos kérdéseire szeretnék rátérni, és a következőket szeretném mondani, képviselő úr. Hogy létrejön-e olyan szankciós csomag, amely a nukleárisipari együttműködést korlátozza Oroszországgal, az azon múlik, hogy erről létre tud-e jönni egy megállapodás a 27 tagország között. Azt tudom önnek mondani előre nagy bátorsággal, hogy ilyen megállapodás nem lesz, ilyen megállapodás egészen biztosan nem fog létrejönni, mert ilyenhez mi nem fogjuk adni a beleegyezésünket. És nem azért nem adjuk a beleegyezésünket, hogy aki ellen irányulna egy ilyen intézkedés, hanem azért, mert ez mélyen ellentétes a magyar

nemzeti érdekekkel. Egészen egyszerűen azért, mert Magyarországnak van egy orosz technológiával működő nukleáris erőműve, amely a magyar villamosenergia-előállítás 50 százalékáért felel, a fogyasztás 33 százalékát fedezi, és ez orosz fűtőanyaggal tud működni, mint ahogy egyébként nagyon sok közép-európai országban. Most nem mondanám az országnak a nevét, mert nem akarok senkit nehéz helyzetbe hozni, de az Energia Tanácsokon volt nagyon harcos energiaminiszter kolléga, aki közép-európai nukleáris energiával rendelkezik, hogy fú, hát ők aztán soha többet orosz, és hogy itt akkor majd jön a másik típusú fűtőanyag. Hát, most olvasom, hogy megérkezett hozzájuk is nagy mennyiségű szállítmány a TVEL-től, amely a Roszatom leányvállalata, orosz. Úgyhogy én itt nem hinnék a képviselőtársaim helyében minden politikai kommunikációnak, és nézzék meg, hogy a közép-európai nukleárisfűtőanyag-felhasználás hogyan néz ki.

De ha nem a közép-európaiakat nézzük meg, nézzük meg az amerikaiakat! Nézzük meg az amerikaiakat! Az első fél évben az Egyesült Államok 416 tonna uránt vásárolt Oroszországból. 416 tonnát! Ez 2,2-szer annyi, mint tavaly az első fél évben, és az elmúlt 18 év legmagasabb - az elmúlt 18 év legmagasabb! - mennyisége. Nos, és ezek után nyomást gyakorolni ránk, hogy Európai Unió, meg hogy fogadjunk el szankciókat az Oroszországgal való nukleáris együttműködésben, hát, azért, na!

Ezért azt tudom mondani, hogy mi a magyar nukleáris ipar működését negatívan érintő, azt korlátozó semmilyen szabályhoz, szankcióhoz nem fogunk tudni hozzájárulni Brüsszelben. Ez teljesen egyértelmű. És én azt mondom önnek, képviselő úr, hogy szerintem nem is lennének egyedül. Bár az a jelenség továbbra is van, hogy a Külügyi Tanács-ülések előtt a kollégák négyszemközt biztatnak az ellenállásra, és jelzik, hogy mélyen egyetértenek, de nyíltan ezt nem tehetik. No de itt szerintem azért lenne, aki az áttörés keretében bátran érvelne egy ilyen korlátozó szabályozás ellen.

A képviselő úrnak joga van tudni szerintem a jogszabályok alapján, hogy meddig elegendő mennyiség van a Paksi Atomerőműben betárolva. Nyíltan viszont nem mondhatom, mert minősített információ. Képviselő úrnak ez mindig rendelkezésére áll, és meg is mondjuk szívesen önnek a megfelelő jogszabályok tiszteletben tartásával. Ugyanakkor azt tudom önnek mondani, hogy szombaton érkezett a legutóbbi szállítmány, és ezzel együtt nagyon megnyugtatóan hosszú ideig áll rendelkezésre nukleáris fűtőanyag. Meg tudom önnek mondani a konkrét év konkrét hetét, amíg elég, és ezt önnek szívesen - természetesen a jogszabályok tiszteletben tartásával - meg is mondom, mert önnek joga van ezt tudni.

Ami a szerződésre vonatkozik. Ott valószínűleg a képviselő úr felcserélte vagy én értettem rosszul, tehát az eredeti szerződésben került meghatározásra a Vnyesekonombank, de a szankciós intézkedések miatt ezt módosítanunk kellett, és a Gazprombank az új szereplő. A Gazprombank nincsen szankciós intézkedések alatt. Így történhet például az, hogy azok az országok, amelyek Oroszországból vásárolnak földgázt is, a Gazprombankon keresztül fizetnek.

Azt, hogy mennyire visszafordíthatatlan a projekt, vagy mennyire nem, azért nem vitattuk soha, mert nem akarjuk visszafordítani. Tehát itt van egy szerződés, amely 2014-ben megkötött, ez magyar szempontból egy jó szerződés. A Roszatom technológiájának minőségét senki nem vitatja szakmai szempontból; ha vitatná, most szakmai szempontból mondom, akkor nem lenne a Roszatom és a nyugat-európai és amerikai vállalatok között nagyon szoros szakmai együttműködés a függöny mögött, és nem állhatna elő mondjuk az a helyzet, hogy a paksi beruházásnál is amerikai, német, francia vállalatok rendelkeznek a vállalkozói szerződések egy jelentős részével.

És ha megnézi a képviselő úr, a most zajló munkálatoknál, a résfalépítésnél is nyugat-európai, amerikai vállalati tevékenység zajlik a paksi telephelyen. Tehát a nukleáris energia ebből a szempontból kicsit olyan, mint az elektromosautó-

gyártásban a kelet-nyugati együttműködés: az itt is megvan, csak a politika nem akar róla tudomást venni, de ha az ember megnézi a megkötött alvállalkozói szerződéseket Paks II. kapcsán is, a nyugat-európai és az amerikai cégek egy jelentős szezletet képviselnek.

Az előzetes biztonsági jelentés kapcsán tett fel kérdést a képviselő úr. 2022 augusztusában született meg a létesítési engedély azzal, hogy az előzetes biztonsági jelentést aktualizálni és jóváhagyatni kell az Országos Atomenergia Hivatallal. Itt ugye, a végzés úgy történt, hogy az első betonozási munkák előtt kell frissíteni az előzetes biztonsági jelentést, és ez jelenti a visszatartási pontot. Ez a jelenlegi menetrend szerint 2025. első negyedév. Mi szeretnénk, hogyha már ezelőtt megtörténnének ezek a jóváhagyások, illetve ezeket a folyamatokat végig tudnánk vinni, de papír szerint 2025 első negyedévében jön el ez az időpont.

A Horvátországgal való együttműködés kapcsán, tisztelt szószóló úr, a következőt tudom önnek mondani... Ja, bocsánat, a kis kapacitású nukleáris erőművek kapcsán: nem akarnám elviccelni a dolgot, mert ez ennél komolyabb, de kicsit ilyen „Columbo felesége”-érzése van az embernek, hogy nagyon sokan beszélnek arról, hogy lesz ilyen, hogy SMR, de még senki nem látott ilyet.

Tehát mi érdeklődünk a technológia iránt egyébként, mert miért ne érdeklődnénk? Tehát nem javasolnám, hogy kihagyjuk a gondolkodásunkból. Azt nem tudom megmondani a képviselő úrnak, hogy ez 5-10-20 vagy 30 éven belül lesz realitás. Bár egyelőre nem tartanak ott a munkálatok, a kutatások, a fejlesztések, hogy bátran kijelenthető legyen, hogy egy ilyen technológiának a használata milyen időtávon belül reális vagy sem. Ott kell lennünk mindenhol, tehát a legutóbb a szlovákokkal megkötött kétoldalú nukleáris fejlesztési-kutatási megállapodás, amit talán két hete írtam alá Pozsonyban, kifejezetten tartalmaz ilyen, az SMR-ek kutatására vonatkozó közös törekvéseket, mint ahogyan nyomon követjük a Koreában, az Egyesült Államokban, itt-ott zajló fejlesztéseket, de ezek egyelőre sajnos még nem értek el abba a fázisba, hogy egyáltalán gondolkozni lehessen azon, hogy ezeket mondjuk mikortól lehet Magyarországon bevetni, és adott esetben mondjuk valamit lehet-e velük pótolni, vagy mondjuk addicionális erőforrásként lehessen őket használni.

Az Interregról, illetve a Horvátországgal való együttműködésről a következőt tudom mondani, tisztelt szószóló úr: az a helyzet, hogy jó lenne, ha csak technikai kérdések lennének itt a vitatémák között. Ugye, az a helyzet, hogy amikor az Interreg-együttműködésekről beszélünk, akkor a szomszédos országokkal megállapodás alapján rotáljuk az irányító hatóságok munkáját. Igazából leírt szabálya ennek nincsen. Például, ha jó az együttműködés, mint Szlovákia esetében, Szlovákiában az irányító hatóság maradhatott nyugodtan, mert jó az együttműködés, minden, Magyarország által stratégiailag fontosnak minősített projekt végrehajtását elvégzik; jól működünk együtt, ők is jól működnek, nincs jelentősége.

Horvátország esetében azért van jelentősége annak, hogy egyelőre nem tudjuk átadni az irányító hatóság működését, mert azon projektek, azon beruházások melletti elköteleződés még nem történt meg a horvát kormány részéről, amelyek magyar szempontból fontosak.

És mik ezek? Ilyenek azok a határkeresztező kapacitások, amelyek például a Mura-híd építésére vonatkoznak, a sároki határátkelő, vagyis határkeresztező út megépítésére vonatkoznak, a zákányi út megépítésére vonatkoznak. Ugye, ezekről 2020-ban megállapodtunk a horvát közlekedési miniszterrel egy MoU formájában, de ezekben az években nem történt előrelépés.

Tehát azt mondtuk a horvát kormánynak, hogy szívesen átadjuk az irányító hatóság munkáját, és kezdődjön meg a források felhasználása, lehívása, abban az esetben, hogyha ezekben a fontos infrastrukturális, a két ország közötti

összeköttetéseket megteremtő beruházásokban az elköteleződés megtörtént, és azok a döntések megszülettek, amelyek után már nem visszafordítható a dolog. Mert ugye, mindig azzal a kifogással vagy hivatkozással szembesültünk a horvát kollegák részéről, hogy azért nem akarják ezeket a beruházásokat végrehajtani, mert még nem tagjai a schengeni övezetnek, és amíg nem lesznek schengeni tagok, addig itt olyan nagymértékű beruházásokat kell végrehajtani, hogy az nekik nem éri meg. Ugye, most ez a hivatkozás, hála a jóistennek, eltűnik, úgyhogy azt várjuk, hogy az elköteleződés a horvát oldalról megvalósuljon, és akkor onnantól kezdve felhasználjuk a pénzt közösen.

Ugye, azért nem vett el igazából forrás, mert azt áttettük a magyar-szlovák Interregre, amit itt kellett volna eddig felhasználni, és ott felhasználjuk. Ott ez jól is működik.

Azt mondanám Riz Gábor képviselő úr kérdéséhez kapcsolódva, hogy a szlovák-magyar határon átadtunk egy Ipoly-hidat, egy utat, egy kompot az elmúlt hónapokban, és még két Ipoly-híd építése az idei esztendőben be fog fejeződni.

Én nagyon fontosnak gondolom az összeköttetéseinket a szomszédos országokkal, aminek sok oka van. Egyrészt a kereskedelmünk egy jelentős része a szomszédos országokkal zajlik; hogy a határ menti közösségeink közötti kapcsolatok még sűrűbbek legyenek; hogy vegyük azt figyelembe, hogy nálunk az ország és a nemzet határai nem esnek egybe, tehát nálunk nagyon fontosak az összeköttetések. Ugye, ezért is lényeges, hogy amióta kormányzunk, 33 új átkelőpontot, új átkelési lehetőséget adtunk át a szomszédos országokkal, tehát most 116 helyen lehet átjárni korlátlanul Magyarország és a szomszédos országok között. Most a „korlátlanul”-t úgy értem, hogy az éppen aktuális szabályok fényében, tehát sajnos látjuk a schengeni övezetnek a vesszőfutását, az mondjuk nem szívderítő ebből a szempontból sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen önöknek a kérdéseket és a felvetéseket. Elnök úr, köszönöm szépen a türelmet. Elnézést, hogy hosszabban beszéltem.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Ez teljesen természetes, hiszen nagyon sok területet érintettek a képviselői kérdések. Csárdi Antal képviselő úr szólásra jelentkezett.

Az a kérdésem, hogy van-e olyan kérdése, amire nem kapott választ miniszter úrtól, ebben az esetben tudok önnek szót adni. Öné a szó, képviselő úr.

További hozzászólás

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Szeretném azzal kezdeni, hogy miniszter úr rendkívül sok kérdést kapott és válaszolt meg. Épp ezért, szerintem tényleg a dolog természetéből fakadóan, teljesen természetes módon fordulhat elő, hogy nem válaszolt meg számomra fontosnak ítélt kérdéseket. Engedje meg akkor, elnök úr, hogy újra föltegyem ezeket a kérdéseket.

Tisztelt Miniszter Úr! Ugye, elhangzott kérdésként, hogy a törvények szerint is kötelező környezeti hatáselemzés szükséges egy iparági stratégia megvalósulásához. Tisztelt Miniszter Úr! Ismételten szeretném kérdezni, hogy elkészült-e ez a környezeti stratégiai vizsgálat vagy sem. Ha elkészült, akkor van-e arra lehetőség, hogy ezt számomra, tehát nem feltétlenül a bizottság számára, hanem számomra a minisztérium megküldje egy-két napon belül?

Amiért ez fontos, azt gondolom, nem kell magyarázni, mert ez a kérdés az alapjait határozná meg ennek a stratégiának. Különösen akkor, amikor ön azt mondja - és a válaszában is kitért erre -, hogy „legszigorúbb környezetvédelmi intézkedések”. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon rossz hírem van: nincsenek legszigorúbb szabályok

hazánkban, és még ezek a nem legszigorúbb szabályok is gyakorlatilag hétről hétre, hónapról hónapra az elmúlt hónapokban leépítésre kerültek. Épp ezért a másik kérdésem, azt gondolom, amire nem válaszolt, ugyanilyen fontos, hogy addig, amíg nem tudja a magyar kormány garantálni, hogy valóban szigorú környezetvédelmi szankciók és szabályok működése mellett tudják biztosítani az itt élők egészséges környezethez fűződő jogait, felfüggesztik-e ezeknek a cégeknek az idecsábítását. Azt gondolom, egyértelmű, az NMP-szennyezés az tény. A súlyos üzemi balesetek Szigetszentmiklóson, Bátorterenyén tény. Mint ahogy tény az, hogy akkreditációval nem rendelkező laborok hoznak döntéseket a stratégiával összefüggésben. De a kérdésem az, hogy amíg nem rendeződik Magyarországon a környezetvédelmi hatósági munkának a tényleg minimum elvárható minősége és jogköre, addig felfüggesztik-e vagy föl kívánják-e függeszteni ezeknek a beruházásoknak az idetelepítését.

Tehát egyrészt az akkumulátoripari stratégiához kapcsolódó stratégiai környezeti vizsgálatra vonatkozik az egyik kérdés, másrészt pedig a tapasztalt szennyeződésekkel kapcsolatban és a magyarországi környezetvédelmi hatósági helyzettel összefüggésben a közeljövő terveit kérdezem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úr, amennyiben tud választ adni ezekre a kérdésekre, vagy kíván, öné a szó.

Szijjártó Péter további válaszai

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen az ön kérdését a stratégiai környezetvédelmi vizsgálatra vonatkozóan továbbítani fogom a hatáskörrel rendelkező miniszter számára, és megkérem, hogy legyen kedves az ön számára kielégítő és teljes körű választ biztosítani.

A másik ügyben pedig azt tudom önnek mondani, hogy a magyar hatóságok a rájuk vonatkozó jogszabályok alapján végzik a munkájukat. Ha vannak konkrét esetek, amelyeket ön kifogásol, akkor azt a megfelelő hatóságoknál a megfelelő jogi utakon meg lehet tenni. Azt semmiképpen sem javaslom, hogy valamilyen homályos határidőig beruházásokból, beruházásokért folyó versenyből szálljunk ki, mert azzal a vetélytársainkat fogjuk megsegíteni, mert sem a németek, sem a lengyelek, sem a franciák ezekből a versenyekből nem fognak kiszállni semmilyen átmeneti időre.

ELNÖK: Köszönöm szépen még egyszer, miniszter úr, hogy eljött a bizottság ülésére, és tájékoztatott bennünket az elmúlt időszak legfontosabb eseményeiről, illetve képviselőtársaimnak válaszolt a bennük felmerülő kérdésekre.

Én is szeretnék gratulálni és megköszönni azt a sikeres és eredményes munkát, amit a tárca vezetőjeként megtett az elmúlt időszakban. S ahogy miniszter úr is fogalmazott a felvezetőjében, ezek olyan egzakt számok, amelyekkel nem lehet vitatkozni, és amelyek a minisztérium és a magyar gazdaságfejlesztés eredményességét támasztják alá. Úgyhogy arra kérem, hogy ezekben a nehéz időszakokban is ugyanazzal a határozottsággal, ugyanazzal az eredményességgel képviselje Magyarország és a magyar gazdaság érdekeit, mint ahogy azt eddig tette. Önnek is, államtitkár úrnak is, minden egyes munkatársuknak sikeres és eredményes munkát kívánok a következő időszakban is.

Az első napirendi pontot lezárom. Két perc technikai szünetet rendelék el az ülés folytatásáig. *(Szijjártó Péter és munkatársai, valamint F. Kovács Sándor és Z. Kárpát Dániel távoznak az ülésről.)*

(Szünet: 12.35-12.39)

ELNÖK: Miniszter úr távoztával szeretném folytatni az ülést. Képviselőtársaimat megkérem, hogy foglaljanak helyet annak érdekében, hogy a határozatképességet továbbra is biztosítani tudjuk.

A pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló T/5663. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Áttérünk a 2. napirendi pontunkra, melynek keretében a pénzügyi közvetítő rendszert érintő törvények jogharmonizációs és egyéb célú módosításáról szóló T/5663. számú törvényjavaslat részletes vitáját folytatjuk le. Köszöntöm dr. Zsolnai Aliz főosztályvezető asszonyt a Gazdaságfejlesztési Minisztérium részéről.

Képviselőtársaimnak javaslom, hogy ahogy a korábbi eljárásokban is tettük, két szakaszban tárgyaljuk a részletes vitát. Van-e ez ellen kifogása bárkinek? *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nincs.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében meg kell állapítanunk, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Kérem, hogy erről most szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a megfelelőségről döntött. Így a részletes vita első szakaszát lezárom.

Áttérünk a részletes vita második szakaszára. Képviselői módosító indítvány nem érkezett, a bizottság tagjai részéről senki nem jelezte, hogy bizottsági módosító indítvány szándékával élni kívánna. Így módosító indítványról nem kell szavoznunk.

Javaslatot teszek a részletes vita lezárására. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a részletes vitát lezárta.

Most pedig a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell szavoznunk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Így a 2. napirendi pontot lezárjuk. Főosztályvezető asszonynak köszönöm szépen a türelmét, és köszönöm, hogy a rendelkezésünkre állt.

A Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló T/5387. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Áttérünk a harmadik napirendi pontunkra, a Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részletes vitájára kerül sor. Köszöntöm dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár urat a Pénzügyminisztérium részéről.

Bizottságunk a zárszámadási törvényjavaslatot a vitához kapcsolódó bizottságként tárgyalja, ugyanúgy, ahogy a költségvetést is szoktuk tárgyalni. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a zárszámadás tárgyalása is némileg eltér a megszokott tárgyalási menetrendtől.

Mivel a plenáris ülésen a zárszámadást tárgyaló valamennyi bizottság véleményét, valamint a bizottsági szavazás során kisebbségben maradt képviselők véleményét is a Költségvetési Bizottság előadói fogják ismertetni, ezért bizottságunk részletes vitában megfogalmazott véleményét a zárszámadás részletes vitájáról szóló jelentésnek tartalmaznia kell. A jelentés elfogadása során kisebbségben maradt bizottsági tagok kisebbségi véleményt terjeszhetnek elő, melyet a határozati

hárszabály 90. § (2) bekezdésének megfelelően függelékként kell a részletes vitáról szóló jelentéshez csatolni. Ezért arra kérem képviselőtársaimat, hogy a kisebbségi véleményeiket aláírva, legkésőbb ma 16 óráig a bizottsági... *(Csárdi Antal: El kell hangoznia?)* Természetesen! Tehát aki a bizottsági ülésen véleményt mondott és azt a vélemény írásban a mai napon 16 óráig megküldi kollegáim részére a titkárságra, azokat eljuttatjuk a Költségvetési Bizottsághoz, így a parlamenti vitában a Költségvetési Bizottság véleményében jelen lesz függelékként valamennyi olyan vélemény, amelyet a bizottsági tagok kormánypárti vagy ellenzéki oldalról a bizottsági ülés során elmondtak.

Rátérünk a részletes vita első szakaszára. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván véleményt megfogalmazni. *(Jelzésre:)* Elsőként Barcza Attila alelnök úr jelezte a hozzászólás igényét. Megadom a szót alelnök úrnak. Az ülésvezetést pedig Witzmann Mihály alelnök úrnak adom át. *(Bánki Erik távozik a bizottság üléséről.)*

(Az ülés vezetését Witzmann Mihály, a bizottság alelnöke veszi át.)

BARCZA ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Én a Fidesz-KDNP-képviselőcsoport véleményét szeretném ismertetni a Magyarország 2022. évi költségvetéséről szóló T/5387. számú törvényjavaslatról.

A 2022. évi költségvetésben a magyar gazdaságpolitika elsődleges célja a gazdaság újraindításának, valamint az elmúlt évek meghatározó kormányzati programjainak folytatása volt, kiemelten kezelve a család- és nyugdíjvédelmet, az otthoneremtést és -felújítást. A 2021-ben indult gazdaság-újraindítási akcióterv folytatásaként olyan területek kerültek előtérbe, amelyek hosszú távon is támogathatják a gazdaság fejlődését a válságból történő kilábalás során.

Az intézkedések fókuszában a munkahelyteremtés, a gyermekes családok és a nyugdíjasok, valamint a magyar gazdaság szempontjából kiemelt ágazatok álltak a versenyképesség növelésével, a gazdasági komplexitás erősítésével. A 2022 februárjában kirobbant orosz-ukrán háború messze ható pénzügyi, társadalmi és makrogazdasági következményei, az energiaválság és a szankciós infláció ellenére a magyar gazdaság 2022-ben 4,6 százalékkal bővült, mely az uniós átlagnál 1,2 százalékponttal kedvezőbb teljesítmény. A hátráltató tényezők ellenére hazánk relatív fejlettsége az uniós átlag 77 százalékára emelkedett.

Ezen túlmenően mind a foglalkoztatás, mind a beruházások rekordmagas szintűek voltak az elmúlt esztendőben. Fontos kiemelni, hogy Magyarország a 2021-22. év gazdasági sikereit úgy érte el, hogy nem részesedett az EU helyreállítási forrásaiból, ezzel jelentős versenyhátrányt elszenvedve az uniós tagállamokkal szemben.

A 2022. év nagy részében a növekedés főbb mozgatórugói közé tartozott a fogyasztás és a beruházások bővülése, a nyugdíjak vásárlóerejének megőrzése, a 13. havi nyugdíj visszaépítése, a gyermekeseket megillető adóvisszatérítés és a 25 év alattiak adókedvezménye széles társadalmi rétegeket támogatott. A jelentős mértékű minimálbér-emeléssel és a közszférában történt bérrendezéssel is enyhültek a háztartások terhei.

A munkanélküliségi ráta 3,6 százalékra csökkent egy év alatt; a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 17,4 százalékkal múlta felül az egy évvel korábbit. A beruházási aktivitás 0,1 százalékkal haladta meg a megelőző év teljesítményét, mely kiemelkedően magas szinten, 28,2 százalékon alakult a tavalyi évben. Ezzel az eredménnyel hazánk az első helyet foglalja el az európai uniós országok rangsorában.

A beruházások bővülése elsősorban a vállalati fejlesztések 4 százalékos emelkedésének volt köszönhető. Összességében tehát megállapítható, hogy a 2022. évi költségvetés végrehajtása megfelelt a jogszabályi előírásoknak; a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, az abban szerepeltett adatok pedig megbízhatóak. Köszönöm a bizottság figyelmét.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen Barcza Attila képviselőtársamnak a véleményét. Mielőtt megadnám a szót Csárdi Antal képviselőtársamnak, engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem én is a bizottság tagjait és a jelen lévő vendégeket. Az ülés vezetését az elnök úr megbízásából átveszem, és megadom a szót Csárdi Antal képviselőtársamnak. Parancsoljon, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Bizottság! A 2022. évi zárszámadási törvény pontosan és precízen megmutatta, hogy miért nincs értelme tavasszal költségvetést csinálni. A tárgyév még olyan messze van, hogy addig a feltételek olyan mértékben változhatnak meg és változtak is meg, hogy teljesen át kell írni a költségvetést. 2022-ben ugyan hivatalosan nem írták át, ám a főszámok és sok minden más is oly mértékben változtak meg, hogy a költségvetés valójában már nem jelentett többet a papírnál, mint amire kinyomtatták.

2021-ben a költségvetés tárgyalásakor az LMP részéről el is mondtuk, hogy az egyik legnagyobb trükk, hogy az inflációt szándékosan alultervezik, mint eddig minden korábbi évben. A 3 százalékos infláció az ismert gazdasági folyamatok tükrében nagyon valószínűtlen. Az alultervezés oka, hogy pluszforrásokat teremtsenek, amikkel a választások előtt óriási költségek hajtanak végre. Ez is történt, bár ilyen szintű pluszbevételre valószínűleg önök sem számítottak, a legfőbb adónemek bevételei 25-26 százalékkal haladták meg a tervezettet; áfából, személyi jövedelemadóból és társasági adóból összesen 2263 milliárd forint többletbevétele lett a kormánynak. Mindez azért, mert önök 3 százalékra tervezték az inflációt, ami ezzel szemben 14,5 százalék volt; majdnem ötszörös a tévedésük. Azt gondolom, hogy tökéletesen bebizonyosodott, hogy a tavaszi költségvetés-tervezés nem működik.

Természetesen a növekvő inflációval a kiadások is nőttek, ám az már a kormány kénye-kedve szerint volt alakítható, és ők döntötték el, hogy hol pótolják az inflációs veszteséget, illetve mit hagynak elértéktelenedni. És látjuk azt is, hogy mire fordítottak, illetve mire nem fordítottak ebből a rengeteg pluszforrásból. Nem fordítottak a tanároknak tisztességes béremelésre; nem a szociális dolgozók béremelésére; nem a rendes gazdaságfejlesztésre; nem a zöldátállásra; nem az oroszgáz-függés csökkentésére a lakások leszigetelésével és a megújuló fejlesztésével. De nem kaptak többet az önkormányzatok sem, sőt a szolidaritási adójukat megemelték 27 milliárd forinttal. Nem költöttek megfelelő mennyiségű pénzt az egészségügy talpra állítására sem.

Az tény, hogy sok pluszforrást fordítottak az elhibázott gazdaságpolitika miatti veszteség kompenzálására - ami veszteség egyébként nem lett volna, ha az elmúlt évtizedben megpróbálták volna megteremteni az ország energiafüggetlenségét, ahogy azt az LMP már folyamatosan javasolta az elmúlt években. Ehelyett tíz- és százmilliárdok mentek el felesleges, sőt káros kiadások növelésére: plusz 72 milliárd, az eredeti összegnek csaknem a duplája a multik támogatására az úgynevezett beruházásösztönzési célirányzat keretében; plusz 61 milliárd a Budapest-Belgrád kínai vasútra; plusz 100 milliárd stadionépítésekre; két és félszeres összeg, 45 milliárd állami propagandára és úgynevezett konzultációra.

Összefoglalva, a 2022. év költségvetés végrehajtásából ugyanaz olvasható ki, mint a korábbi évek költségvetéseiből: a közszolgáltatások folyamatos leépítése, forráskivonás, felesleges, legfeljebb a holdudvart tápláló beruházások, luxuskiadások, stadionok és végül a multik agyontámogatása. Mindeközben bűnös tétlenség mind a környezet- és klímavédelem, mind az energiafüggetlenség megteremtése, mind az élelmiszer-önellátás terén. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen az elhangzott képviselői véleményeket. Kérdezem tisztelettel az előterjesztő képviselőjét, helyettes államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra.

DR. ADORJÁN RICHÁRD helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Talán két dologra az elhangzottakból, hiszen alapvetően nyilvánvalóan a kérdések zöme értékválasztási, illetve politikai tartalmú volt.

A tavaszi tervezés kétségtelenül jár előnyökkel és hátrányokkal. De azt tudnám mondani, hogy egy olyan időszakban, amikor úgy fog alakulni az adott év, ahogyan nagyjából terveztük - és nagyon sok ilyen év volt -, ott az előnyök túlnyomó részben vannak a hátrányokhoz képest, hiszen minden gazdasági szereplő lényegesen korábban megismerheti azokat a paramétereket, amely mentén a kormány elgondolja, hogy a gazdaság fog működni, fel tud erre készülni, fel tud készülni a programokra, fel tud készülni az uniós pénzekre; fel tudnak készülni a költségvetési szervek is arra, hogy milyen keretekkel kell hogy számoljanak. Tehát sokkal nagyobb felkészülési időt hagy, mint amikor, mondjuk, december közepén kerül elfogadásra egy költségvetési törvény. Természetesen az olyan időszakokban - ezt kár volna tagadni -, amikor ennyire változékony események következnek be, amelyek előre nem láthatók, mint 2022-ben az orosz-ukrán háború volt, akkor ez a kiszámíthatóság értelemszerűen meggyengül.

Egy második kérdés, amire reflektálni szeretnék, ez az infláció alultervezése. Itt is azt hadd mondjam el, hogy az infláció azért alapvetően amiatt kezdett el nőni, mert kitört az orosz-ukrán háború, és ennek következményeként olyan áremelkedések és olyan folyamatok indultak el a gazdaságban, amelyek valóban, a megtervezetthez képest lényegesen magasabb inflációt okoztak. Ugyanakkor azért egy érdekes közgazdasági összefüggésre hadd hívjam fel a figyelmet: nem igaz az, hogy a magas infláció kedvez a költségvetési egyenlegnek. Ugyanis a kiadásoknak egy nagyon jelentős része - és itt elég a nyugdíjkiadásokra utalnom - követi az inflációt, a bevételek nem mindegyik része követi egyáltalán az inflációt, nagyon sok alkalmazkodási hatással kell itt számolni. Tehát ilyen értelemben nem mondhatjuk azt, hogy a kormányzatnak célja az, hogy alultervezze az inflációt; a célja mindenkor az - így volt ez a 2022. év esetében is -, hogy megpróbálja eltalálni azt a tényleges folyamatot, ami be fog következni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr hozzászólását.

Javaslom, hogy állapítsuk meg a törvényjavaslat házsabályi megfeleléségét, miszerint a 44. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi követelményeknek megfelel az előttünk fekvő javaslat. Aki ezzel egyetért, kérem, hogy az igen gomb megnyomásával jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy 9 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett a bizottság megállapította a jogszabályi megfeleléséget.

Javaslom, hogy térjünk át - a részletes vita első szakaszának lezárását követően - a második szakaszra. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatához képviselői módosító javaslat nem érkezett, valamint bizottsági saját módosítási

szándék megfogalmazására irányuló kezdeményezés sem jutott el hozzánk, így a részletes vita lezárásáról és a jelentés elfogadásáról kell most döntenünk.

Kérdezem a bizottságot, lezárja-e az előterjesztés részletes vitáját. Kérem, aki támogatja ezt, igen szavazatával jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy 9 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett a bizottságunk elfogadta a részletes vita lezárására vonatkozó javaslatot.

Végül a jelentés elfogadásáról kell döntenünk. A napirendi pont tárgyalásának kezdetén elhangzottakra utalva ismételtelen jelzem képviselőtársaimnak, hogy a házszabályi rendelkezések értelmében a kisebbségi vélemény előterjesztésének feltétele a jelentésről való szavazásban történő részvétel is. Kérem a bizottságot, ezután szavazzon a jelentés elfogadásáról. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy 9 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottság a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta és azt benyújtja.

A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. Köszönöm szépen helyettes államtitkár úrnak és kollégáinak, hogy segítették a munkánkat. További szép napot kívánok önöknek. *(Dr. Adorján Richárd és munkatársai távoznak az ülésről.)*

**Az egyetemes földgázszolgáltató igazságtalan és méltánytalan számlázási gyakorlatának megszüntetése érdekében a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5419. számú törvényjavaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Áttérünk a 4. napirendi pontra: az egyetemes földgázszolgáltató igazságtalan és méltánytalan számlázási gyakorlatának megszüntetése érdekében a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5419. számú törvényjavaslat - mely önálló indítványt Tóth Bertalan képviselőtársunk nyújtotta be, az MSZP részéről - tárgysorozatba-vételi kérelmére. A képviselő úr itt van a bizottság ülésén. Megadom a szót, amennyiben szóbeli kiegészítést kíván tenni. Parancsoljon!

Dr. Tóth Bertalan szóbeli kiegészítése

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Igen, szeretném szóban kiegészíteni a javaslatot, és igyekszem meggyőzni önöket, hogy miért lenne nagyon fontos ezt a törvénymódosítást tárgysorozatba venni és megszavazni.

Azzal kezdeném, hogy ha Szijjártó Péternek igaza lett volna vagy igazat mondott volna 2021-ben a hosszú távú, 15 éves orosz gázszerződéssel kapcsolatban, akkor most nem ülnék itt, én sem ülnék itt, és nem kellene erről a módosítási javaslatról tárgyalnunk. Ugyanis Szijjártó Péter akkor azt mondta, hogy a hosszú távú, 15 éves orosz gázszerződés garantálja az olcsó magyar energiát, és garantálja a lakosság számára a rezsicsökkentett árú gázszolgáltatást. Hát, ez sajnos nem jött be, hiszen 767 forintot fizetnek még mind a mai napig az átlagfogyasztás felett fogyasztó családok és háztartások. Sajnos nem jutott rá idő, hogy frakcióvezetőként megkérdezzem Szijjártó miniszter urat, hogy fenntartja-e ezeket a szavakat, de sajnos az élet bebizonyította, hogy ezek nem voltak igazak, és nagyon sok családnak okoz nehézséget most a gázszámlák és a rezsiköltségek kifizetése.

A másik dolog: látom, hogy alelnök úr, levezető elnök úr mögött ki kellett nyitni az ablakot, merthogy nagyon jó meleg van itt az Országházban, a képviselőknek nem kell fagyoskodniuk, mint egy évvel ezelőtt, amikor csak bizonyos időközönként került a fűtés bekapcsolásra. Ennek nyilván az az oka, hogy ha jól olvastam, a központi közbeszerzési eljárásban 271 forintért sikerült megvásárolniuk, illetve beszereznie az államigazgatási szervezeteknek - gondolom, az Országgyűlésnek is - köbméterenként a

gázt. Így most már van lehetőség arra, hogy fűtsenek, sőt olyan melegre fűtik az Országgyűlést, hogy ki kellett nyitni az ablakot, mert olyan meleg van.

Szeretném önöknek jelezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar családok, a magyar emberek, amelyek és akik az átlagfogyasztás fölött fogyasztanak, még mindig 767 forintot fizetnek a gáz köbméterért. Tehát miközben itt a képviselő hölgyek, urak jó melegben érzik magukat 271 forintos köbméterenkénti gázárért, addig a magyar családoknak ugyanezt a meleget 767 forintért adja a magyar kormány, illetve a Magyar Villamos Művek, tehát érdemes ezen is elgondolkodni.

A konkrét törvénymódosító javaslatban, amely ezzel szorosan összefügg, arról van szó, hogy ha már ilyen magas összeget kell fizetni az átlagfogyasztás fölött fogyasztóknak, akkor ne engedjék már meg, hogy az átlagfogyasztás alatt fogyasztóknak is esetenként versenypiaci árat kelljen fizetni. Gondolok itt azokra az azonos összegű részszámlát fizető családokra - több százezer van ezekből, ők az úgynevezett idézőjeles átalánydíjasok, de a rendes megnevezés az azonos összegű részszámlafizetők -, amelyeknek, annak függvényében, hogy az óraleolvasó mikor érkezett meg a háztartásukba leolvasni az órát, attól függ, hogy kell-e és milyen mennyiség után versenypiaci árat fizetniük a gáz után. Az MVM tisztességtelen és diszkriminatív számlázási gyakorlata alapján ettől függ, hogy egy családnak mikor kell nyár közepén 140-170 ezer forintos gázszámlát fizetnie, merthogy a gázóra-leolvasó által megállapított fogyasztás kapcsán megállapítja az MVM, hogy elfogyott-e a kedvezményes mennyiség az általa számolt jelleggörbe szerint, vagy éppen nem; valakinek, akihez július közepén ért oda, csak két hétig kellett versenypiaci ára fizetnie; na most, akihez például májusban, annak pedig 2-3 hónapon keresztül is versenypiaci árat kellett fizetnie. Sőt, előfordult olyan is, hogy az ilyen módon fizető fogyasztóknak is, akik éves szinten átlag alatt fogyasztottak, tehát nem kellett volna nekik 767 forintos árat fizetni, kiszámlázták ezt az emelt összeget a jelleggörbés számítás alapján, amit, persze, majd valamelyik következő óraleolvasásnál elszámolnak nekik, de miért kellene az amúgy is nehéz helyzetben lévő magyar családoknak hitelezniük a Magyar Villamos Műveknek - egy állami tulajdonban lévő gazdasági társaságnak - az ilyen tisztességtelen számlázási gyakorlat miatt?

De azt is szeretném elmondani, hogy sok megkeresést kaptam, és a médiában is megjelent, hogy a nagycsaládos-kedvezményrel rendelkező családoknak is versenypiaci árat kellett fizetni, mert azt senki nem mondta el a három gyereket vagy annál többet nevelő családoknak, hogy a családi adókedvezményt ugyanolyan jelleggörbe alapján számolják ki a meglévő általános kedvezmény után, mint az általános kedvezményt, tehát elfogy az általános kedvezmény. Majd a nyári hónapokban - az alacsonyan biztosított kedvezményes mennyiség miatt - volt olyan három- vagy többgyermekes család, amelyeknek versenypiaci árat kellett fizetniük, holott belefértek a családi kedvezményes mennyiség keretébe, de mivel az MVM úgy számolta ki, éppenséggel a saját maga által meghatározott gázév alapján, hogy ez nyáron nem jár nekik, nyáron szépen ki kellett fizetnie a többgyermekes családnak ezt a versenypiaci árat, amit lehet, hogy majd január vagy február környékén vissza fog kapni, de a többgyermekes családnak meg kellett hiteleznie a Magyar Villamos Műveket, amelyik amúgy egy gazdasági társaság.

És most az is kiderült a diktálás kapcsán - mert, ugye, azt mondja az MVM, hogy: tessenek diktálni, tehát ne válasszák ezt az azonos összegű részletfizetési módot, diktáljanak -, hogy van olyan család, ahol 700 köbméter az egész évre vonatkozó fogyasztás, ami több mint 1000 köbméterrel kevesebb, mint az átlagfogyasztás, de a diktálás gyakorlata miatt mégis megtörtént az, hogy most, idén nyár végén, szeptember elején versenypiaci árat kellett fizetnie, amit persze majd valamikor vissza fog kapni, de ki kellett fizetnie a több tízezer forintos számlanövekedést.

Meggyőződésem, hogy önök sincsenek azzal tisztában, hogy annak az akaratnak és annak a szándéknak a valódi megvalósulása, amelyik önökben volt, amikor meghatározták, hogy átlagfogyasztás alatt kedvezményes árat fizessenek a családok, az MVM részéről csalárd és hazug módszerrel történik, amikor előfordul, hogy átlagfogyasztás alatt fogyasztó családoknak is versenypiaci árat kell fizetni. Biztos vagyok benne, hogy nem ez volt az önök szándéka.

Ez a törvényjavaslat most rendbe tenné ezt a helyzetet, tehát az önök által vágyott helyzet is helyreállhatna, ugyanis arról szól, hogy annak a családnak, amelyik átlagfogyasztás alatt fogyaszt - legyen szó a normál mennyiségről, vagy legyen szó a családi kedvezményeket is beszámító mennyiségről -, ne kelljen soha, az év egyik napja vagy egyik hónapja után sem versenypiaci árat fizetni.

A másik pontja ennek a módosításnak pedig az, hogy fejezze be az MVM a diszkriminatív számlázási módot, amit az azonos összegű részletfizetést választó és a diktáló családok között hozott létre, mert ez a diszkrimináció nagyon komoly terhet ró a magyar családokra.

Igyekezem önöket meggyőzni, hogy ha valóban az volt a cél, hogy az átlagfogyasztás alatt ne növekedjen meg a családok rezsiköltsége és a gázzámlája, akkor erre a törvénymódosításra szükség van. Regulázzák meg az állami tulajdonban lévő MVM-et, ne hivatkozhatson arra, hogy nem tiszta a jogszabályi környezet, ezért kényszerülnek arra, hogy megsarcoljanak akár többgyermekes családokat is. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen frakcióvezető úrnak a szóbeli kiegészítését. Kettő rövid információt szeretnénk megosztani önnel, frakcióvezető úr: tudomásom szerint nem az MVM határozza meg a leolvasás időpontját, hanem az elosztói engedélyes.

A másik pedig a nyitott ablakra vonatkozik: nem azért nyitottunk ablakot, mert annyira meleg lett volna, hanem a miniszteri meghallgatáson olyan sokan voltunk, hogy elfogyott az oxigén. Ez is serkenti a gondolkodást és a bizottság hatékony munkáját, tehát az ablaknyitásnak csak ez volt az oka. Köszönöm szépen.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ezzel kapcsolatban van-e véleményük. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor szavaznánk a napirendre vételről. Mivel illet nem látok, szavazásra bocsátom a kérdést.

Kérem, aki a szavazásra... *(Jelzésre:)* Ja, igen, bocsánat, lemaradtunk a szavazásról. Még egy szavazást kérek szépen! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a tárgysorozatba vételt 3 igen, 9 nem és 0 tartózkodó szavazat mellett bizottságunk elutasította.

Az üzemanyagok indokolatlan kormányzati adóemelésének megakadályozása érdekében a légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény módosításáról szóló T/5432. számú törvényjavaslat) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérnénk a következő napirendi pontra: az üzemanyagok indokolatlan kormányzati adóemelésének megakadályozása érdekében a légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Dr. Tóth Bertalan, Vajda Zoltán, az MSZP részéről, képviselőtársaink nyújtották be. Megadom a szót a jelen lévő dr. Tóth Bertalan frakcióvezető úrnak, hogy tegye meg szóbeli kiegészítését.

Dr. Tóth Bertalan kiegészítése

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársai! Itt is egy felesleges sarcról szeretnék beszélni, ami ugyancsak a magyar autós családokat érinti.

Ugye, önök nagy autóspártiak, mégis azt tervezik, hogy az Európai Unió által kötelezően előírt jövedékiadó-mértékhez képest a benzin esetében literenként 16,5, a gázolaj esetében literenként 18,6 forinttal magasabb összegben állapítsák meg a jövedéki adó mértékét, és természetesen ezt a propagandamédiában úgy is adják elő, hogy a csúnya Európai Unió miatt ugrik majd meg és emelkedik majd meg a benzin és a dízel, a gázolaj ára a kutakon.

Arról nem is beszélve, hogy, ugye, az üzemanyagforgalmat még egy kiskereskedelmi különadóval is megtisztelték, ahogy az élelmiszerláncokat is a kiskereskedelmi különadóval, ami önmagában is növeli az inflációt, tehát nemcsak a háború, hanem az önök által bevezetett különadók is. Ezen már a legutóbbi bizottsági ülésen is volt egy vita közöttünk, ahol fideszes képviselők azt állították, hogy ezt a multi cégek fizetik, én meg most is azt állítom, hogy a magyar családok fizetik, amikor elmennek a boltokba, vagy éppen elmennek tankolni, merthogy a kereskedők ezt egy az egyben áthárítják a fogyasztókra, Gazdasági Versenyhivatal ide vagy oda.

De itt meg arról van szó, hogy egy jogszabály erejénél fogva akarnak pluszsarcot kivetni az autósokra, mégpedig az Európai Unióra hivatkozva. Ugyanis az történt, hogy amikor ezt a jogszabályt megalkották, arra hivatkoztak, hogy az Európai Unió most már annyira türelmetlen a jövedéki adóval kapcsolatban, hogy előírta, és ezt most a magyar kormány teljesíti, ezt a kötelező mértéket beépíti a benzinárakba. Csak kiderült, hogy nem az ideai euró/forint árfolyamon, ahogy az európai uniós jogszabály előírja, hanem a kormány gondolt egyet, és a tavalyi euró/forint árfolyam alapján állapította meg a jövedékiadó-mértéket, ami a tavalyi évben 425 forint volt, most pedig, amikor a megállapítási időszak volt, 386,6 forint volt az euró átváltási árfolyama. Ebből adódik, hogy nem az európai uniós jogszabálynak megfelelő mértékben emelik a jövedéki adót, hanem a kormány saját döntési hatáskörén belül, még egyszer hangsúlyozom, literenként a benzinét 16,5, gázolaj esetében 18,6 forintos mértékben; ez az a többletadó, amit be akarnak szedni a magyar autósoktól. Csak szeretném önöknek megjegyezni: pont nemrég olvastam azt a hírt, hogy az autósokkal kapcsolatos kötelező biztosítási díjak is 15-20 százalékkal fognak emelkedni, ez még inkább pluszkiadást jelent szintén az autósoknak, azon kívül, hogy önök meg akarják őket sarcolni.

A javaslat lényege az, hogy az európai uniós kérésnek megfelelően a valós árfolyamon számolják ki a kötelező jövedékiadó-mértéket. Ezt pedig úgy lehetne benzin- és gázolajár-emelkedés nélkül megoldani, hogy ezzel egy időben - a törvényjavaslat is ezt tartalmazza - azt az úgynevezett kiskereskedelmi különadót pedig szüntessék meg, vezessék ki. Így nagyjából, azt lehet mondani, hogy betartják az Európai Unió előírásait, és nem fog emelkedni a benzinnek és a gázolajnak az ára.

Ez a törvényjavaslat ezt a megoldást ajánlja önöknek, amit kérek tisztelettel, hogy vegyenek tárgysorozatba, és vitassuk meg a parlamentben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen frakcióvezető úr szóbeli kiegészítését. Hosszasan lehetne itt közgazdaságtani elmélkedést folytatni arról, hogy jövedelmi típusú adókat vagy forgalmi típusú adókat kell-e egy gazdaságpolitikának előtérbe helyeznie, azonban egy órákor kezdődik egy energetikai albizottsági ülésünk - kezdődött volna -, ezért most szavazásra kérem a tisztelt képviselőtársaimat.

Határozathozatal

Kérem képviselőtársaimat, szavazzunk az előttünk fekvő törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy 3 igen szavazattal, 9 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a bizottságunk nem vette tárgysorozatba az előterjesztést.

Még egyszer köszönöm szépen a szóbeli kiegészítést frakcióvezető úrnak.

Egyebek

Áttérünk a 6. napirendi pontra, az egyebekre. Nekem itt csak annyi mandátumom van, hogy felhívjam a figyelmét az Energetikai Albizottság tagjainak, hogy maradjanak itt az ülésteremben, hiszen rövidesen, néhány percen belül kezdődik az Energetikai Albizottság ülése.

Az ülés berekesztése

Ha további hozzászólás nincs *(Nincs ilyen jelzés.)*, mindenkinek további szép napot kívánok, és sikeres tevékenységet. Köszönöm szépen, hogy itt voltak. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 14 perc)

Witzmann Mihály
a bizottság alelnöke

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Prin Andrea